

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2007. gada 28. martā
(OR.en)**

7665/1/07

REV 1

**Starpiestāžu lieta:
2005/0245 (COD)**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Prezidentvalsts
Saņēmējs:	Delegācijas
K-jas pr. Nr.:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Temats:	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū un ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2000/12/EK un 2002/65/EK

Pielikumā pievienots prezidentvalsts kompromisa teksts, par ko vienošanās Padomē (ECOFIN) panākta 2007. gada 27. martā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI

par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū

un ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2000/12/EK un 2002/65/EK

- (1) Lai izveidotu iekšējo tirgu, ir svarīgi Kopienā nojaukt visas iekšējās robežas, lai atļautu brīvu preču, personu, pakalpojumu un kapitāla apriti. Tādēļ ir būtiski, lai pareizi darbotos maksājumu pakalpojumu vienotais tirgus. Taču pašlaik šā tirgus darbību traucē saskaņotības trūkums.
- (2) Šobrīd dalībvalstu maksājumu pakalpojumu tirgu organizē atsevišķi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un maksājumu pakalpojumu tiesiskais regulējums ir sadalīts 27 valstu tiesību sistēmās.
- (3) Situāciju nav pietiekami uzlabojuši jau pieņemtie Kopienas tiesību akti, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/5/EK (1997. gada 27. janvāris) par pārrobežu pārskaitījumiem, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro, ne arī Komisijas Ieteikums 87/598/EEK (1987. gada 8. decembris) par Eiropas Rīcības kodeksu elektroniskajiem maksājumiem (attiecības starp finanšu iestādēm, tirgotājiem, pakalpojumu uzņēmumiem un klientiem), Komisijas Ieteikums 88/590/EEK (1988. gada 17. novembris) par maksājumu sistēmām un jo īpaši attiecībām starp kartes turētāju un kartes emitentu vai Komisijas Ieteikums 97/489/EK (1997. gada 30. jūlijs) par darījumiem ar elektronisko maksājumu instrumentiem un jo īpaši attiecībām starp kartes turētāju un emitentu. Tomēr šie pasākumi joprojām ir nepietiekami. Turklāt tas, ka vienlaikus pastāv valsts noteikumi un nepilnīga Kopienas sistēma, ir radījis neskaidrību un juridisko nenoteiktību.

- (4) Tādēļ ir būtiski Kopienas mērogā izveidot tādu modernu un saskaņotu tiesisko regulējumu maksājumu pakalpojumiem – neatkarīgi no tā, vai pakalpojumi ir savienojami ar finanšu nozares ierosmes Vienotai euro maksājuma zonai (*SEPA*) sistēmu – kas būtu neitrāls un tādējādi visām maksājumu sistēmām nodrošinātu vienādus apstākļus, lai saglabātu patērētāju izvēli, kas, salīdzinot ar esošām valstu sistēmām, būtu ievērojams solis uz priekšu attiecībā uz patērētāju izmaksām, drošību un efektivitāti.
- (5) Šai sistēmai būtu jānodrošina koordinācija starp valstu noteikumiem par piesardzības prasībām, jaunu maksājumu pakalpojumu sniedzēju piekļuvi tirgum, prasībām attiecībā uz informāciju un attiecīgajām maksājumu pakalpojumu lietotāju tiesībām un pienākumiem. Šajā sistēmā būtu jā saglabā noteikumi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 2560/2001, ar kuru izveidoja vienotu tirgu maksājumiem euro, ciktāl tie attiecas uz cenām. Noteikumi, kas paredzēti Direktīvā 97/5/EK, un ieteikumi, kas sniegti Ieteikumā 87/598/EEK, 88/590/EEK un 97/489/EK, būtu jāiekļauj vienotā saistošā tiesību aktā.

- (6) Tomēr nebūtu pareizi, ja ar šo tiesisko sistēmu reglamentētu visas darbības jomas. Tās piemērošana būtu jāattiecina tikai uz tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuru galvenais darbības veids ir maksājumu pakalpojumu sniegšana maksājumu pakalpojumu lietotājiem. To arī nav pareizi piemērot pakalpojumiem, ja naudas līdzekļu nodošanu no maksātāja maksājuma saņēmējam vai to transportēšanu veic vienīgi banknotēs un monētās vai ja nodošanu veic ar čeku, vekseli, parādzīmi vai citiem instrumentiem, kuponiem vai kartēm, kas izrakstītas maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai citai personai, lai maksājuma saņēmēja rīcībā nodotu līdzekļus. Turklāt gadījumā, ja līdzekļus piedāvā telekomunikāciju, IT vai tīklu operatori, būtu jānošķir pakalpojumi, kas paredzēti, lai atvieglinātu digitālu preču iegādi, piemēram, izsaukuma signālu, mūzikas vai digitālu laikrakstu iegādi, no tradicionāliem balss pakalpojumiem un to izplatīšanu digitālām ierīcēm. Šo preču vai pakalpojumu saturu var ražot vai nu trešā puse, vai operators, pievienojot tiem būtisku papildu vērtību piekļuves, izplatīšanas vai meklēšanas iespēju veidā. Pēdējā no minētajiem gadījumiem, ja preces vai pakalpojumus izplata kāds no minētajiem operatoriem vai tehnisku iemeslu dēļ – trešā puse un ja tos var lietot, vienīgi izmantojot digitālas ierīces, piemēram, mobilos telefonus vai datorus, šo tiesību sistēmu nebūtu jāpiemēro, jo operatora darbība ietver vairāk nekā vienkāršu maksājuma darījumu. Tomēr ir atbilstoši piemērot to gadījumiem, kad operators darbojas vienīgi kā starpnieks, kurš vienkārši noorganizē maksājumu trešai pusei- piegādātājam.
- (6.a) Naudas pārvedums ir vienkāršs maksājumu pakalpojums, ko parasti veic skaidrā naudā, kuru maksātājs sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas attiecīgo summu, piemēram, ar sakaru tīkla palīdzību nodod maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā. Dažās dalībvalstīs lielveikali, tirgotāji un citi mazumtirgotāji sabiedrībai sniedz attiecīgus pakalpojumus, ar kuru palīdzību var nomaksāt rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem un citus regulārus ikdienas rēķinus. Šie rēķinu maksāšanas pakalpojumi būtu jāaplūko kā naudas pārvedums, kā definēts šajā direktīvā, ja vien kompetentās iestādes neuzskata, ka šī darbība atbilst citam pielikumā minētam maksājumu pakalpojumam.

- (7) Jānosaka maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kas var likumīgi sniegt šos pakalpojumus visā Kopienā, proti, kredītiestādes, kuras pieņem noguldījumus no lietotājiem, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz kurām būtu jāturpina attiecināt piesardzības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK (2000. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, elektroniskās naudas iestādes, kas emitē elektronisko naudu, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt piesardzības prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, un pasta žiro norēķinu iestādes, kam ir tādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (7.a) Šajā direktīvā paredzēti noteikumi tādu maksājumu darījumu izpildīšanai, kuros līdzekļi ir elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā. Taču ar šo direktīvu neregulē elektroniskās naudas emisiju un negroza konsultatīvas uzraudzības noteikumus attiecībā uz elektroniskās naudas iestādēm, kā paredzēts Direktīvā 2000/46/EK. Tādējādi maksājumu iestādēm nav atļauts emitēt elektronisku naudu.
- (8) Tomēr, lai likvidētu juridiskos šķēršļus iekļūšanai tirgū, jāizstrādā vienota licence visiem tādu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav saistīti ar noguldījumu pieņemšanu vai elektroniskās naudas emisiju. Tādēļ vajadzētu ieviest jaunu pakalpojumu sniedzēju kategoriju, turpmāk tekstā „maksājumu iestādes”, tādējādi saskaņā ar stingriem un vispārējiem nosacījumiem dodot atļauju tādām fiziskām un juridiskām personām, kas neietilpst jau esošajās kategorijās, visā Kopienā sniegt maksājumu pakalpojumus. Tādējādi šādiem pakalpojumiem visā Kopienā piemērotu vienus un tos pašus nosacījumus.

- (9) Nosacījumiem, ar kādiem piešķir un saglabā atļauju kļūt par maksājumu iestādi, būtu jāietver piesardzības prasības proporcionāli tam darbības un finansiālajam riskam, ar ko šīs iestādes sastopas uzņēmējdarbībā. Šeit pastāv vajadzība pēc tāda pārdomāta režīma attiecībā uz sākotnējo kapitālu, apvienojot to ar tekošo kapitālu, kuru atkarībā no tirgus vajadzībām ar laiku varētu izstrādāt vēl detalizētākā veidā. Pateicoties maksājumu pakalpojumu dažādībai, direktīva dod iespēju apvienot dažādas metodes un izvēles iespējas pārvaldībai, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi. Šajās prasībās attiecībā uz maksājumu iestādēm būtu jāņem vērā tas, ka maksājumu iestādes iesaistās konkrētākā un ierobežotākā darbības jomā, tādējādi radot šaurāka diapazona riskus, ko ir vieglāk uzraudzīt un kontrolēt, nekā riskus, kas rodas saistībā ar plašāku kredītiestāžu darbības spektru. Jo īpaši maksājumu iestādēm būtu jāaizliedz pieņemt noguldījumus no lietotājiem, un tām būtu jāatļauj maksājumu pakalpojumu sniegšanai izmantot vienīgi no lietotājiem pieņemtos finanšu līdzekļus. Būtu jāparedz noteikumi, ka klientu naudas līdzekļi jātur atsevišķi no citai uzņēmējdarbībai paredzētiem maksājumu iestādes līdzekļiem. Uz maksājumu iestādēm būtu arī jāattiecina efektīvi noteikumi, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu
- (9.a) Maksājumu iestādēm būtu jā sagatavo gada pārskatus un konsolidētus pārskatus par iepriekšējo finanšu gadu saskaņā ar Direktīvu 78/660/EK un attiecīgā gadījumā Direktīvu 83/349/EEK un Direktīvu 86/635/EEK. Gada pārskatus un konsolidētos pārskatus būtu jāpārbauda revidenti, ja vien maksājumu iestāde saskaņā ar Direktīvu 78/660/EEK un attiecīgā gadījumā Direktīvu 83/349/EEK un Direktīvu 86/635/EEK nav atbrīvota no šā pienākuma.

(9.b) Ar šo direktīvu reglamentē kredīta piešķiršanu tikai tad, ja tas ir cieši saistīts ar maksājumu pakalpojumiem, t.i., kredītlinijām un kredītkaršu izdošanu. Tikai šajā gadījumā, ja kredītu piešķir, lai vienkāršotu maksājumu pakalpojumus un ja tas ir īstermiņa, un ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs to piešķir uz laiku, kas nepārsniedz divpadsmit mēnešus, tostarp uz atjaunošanas pamata, , to ir lietderīgi atļaut attiecībā uz maksājumu iestāžu pārrobežu darbībām, ja tas ir refinansēts, izmantojot galvenokārt pašas maksājumu iestādes kapitālu, kā arī citus no kapitāla tirgus iegūtus līdzekļus, nevis līdzekļus, ko tā maksājumu pakalpojumu veikšanai tur klientu vārdā. Minētajam noteikumam nebūtu jāskar Direktīva 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu vai citi atbilstīgi Kopienas vai valstu tiesību akti attiecībā uz aspektiem, kas nav saskaņoti šajā direktīvā attiecībā uz nosacījumiem par kredīta piešķiršanu patērētājiem.

(10) Dalībvalstīm jāizraugās iestādes, kas ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm, kārtējo pārbažu veikšanu un lēmumiem attiecībā uz atļaujas atsaukšanu. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, dalībvalstīm maksājumu iestādēm nevajadzētu piemērot citas prasības, nekā tās, kas paredzētas šajā direktīvā. Tomēr būtu jāparedz iespēja visus kompetento iestāžu lēmumus apstrīdēt tiesā. Turklāt kompetento iestāžu uzdevumiem nevajadzētu skart maksājumu sistēmu pārraudzību – šis uzdevums saskaņā ar Līguma 105. panta 2. punkta ceturto ievilkumu jāveic Eiropas Centrālo banku sistēmai.

(11) (svītrots)

(12) Ņemot vērā to, ka ir vēlams reģistrēt visu to personu identitāti un datus, kas sniedz naudas pārvedumu pakalpojumus, un, neatkarīgi no tā, vai šīs personas atbilst visiem nosacījumiem par atļaujas saņemšanu kļūt par maksājumu iestādi, ir vēlams kaut kādā mērā šīs personas atzīt, lai nepieļautu, ka tās sāk nelegālu saimniecisku darbību; un pēc iespējas jānodrošina, lai visas personas, kas sniedz naudas pārvedumu pakalpojumus, atbilstu zināmam obligātu juridisku un reglamentējošu prasību minimumam, tāpēc ir piemēroti saskaņā ar pamatojumu Finanšu darījumu darba grupas par nelikumīgo līdzekļu legalizēšanu (*FATF*) VI īpašajā ieteikumā paredzēt mehānismu, ar kādu tos maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kas neatbilst visiem šiem nosacījumiem, tomēr var uzskatīt par maksājumu iestādēm. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāiekļauj šādas personas maksājumu iestāžu reģistrā, nepiemērojot visus atļaujas piešķiršanas nosacījumus.

Tomēr ir svarīgi paredzēt iespēju izdarīt atkāpi, kas būtu pakļauta stingrām prasībām attiecībā uz darījumu apjomu. Maksājumu iestādēm, kurām nepiemēro visus nosacījumus, nav nedz tiesības veikt uzņēmējdarbību, nedz sniegt pakalpojumus, kā arī tām nevajadzētu īstenot šīs tiesības netiešā veidā kā maksājumu sistēmas dalībniecēm.

(12.a) Visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir būtiski saņemt piekļuvi maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumiem. Tomēr piekļuve atkarīga no attiecīgām prasībām, lai nodrošinātu sistēmas viengabalainību un stabilitāti. Katram maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš iesniedz pieteikumu līdzdalībai maksājumu sistēmā, jāsniedz pierādījumi maksājumu sistēmas dalībniekiem, ka tā iekšējās procedūras ir pietiekami nodrošinātas pret dažādiem apdraudējumiem. Šajās maksājumu sistēmās parasti ir iekļautas, piemēram, karšu shēmas, kurās iesaistītas četras puses, kā arī galvenās sistēmas pārskaitījumu un tiešā debeta veikšanai. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi visā Kopienā pret dažādām atļautu maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijām saskaņā ar to konsultatīvas uzraudzības licenci, ir svarīgi precizēt noteikumus par piekļuvi maksājumu pakalpojumu sniegšanai un piekļuvi maksājumu sistēmām. Vajadzētu paredzēt noteikumus par nediskriminējošu attieksmi pret atļauju saņēmušām maksājumu iestādēm un kredītiestādēm, lai visi iekšējā tirgū konkurējošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji šo maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumus varētu izmantot ar tiem pašiem nosacījumiem. Dažādo attieksmi, ko piemēro atļauju saņēmušiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un tādiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 21. pantā minētā atkāpe un Direktīvas 2000/46/EK 8. pantā minētais atbrīvojums, var pamatot ar atšķirīgām uzraudzības prasībām salīdzinājumā ar tām, ko piemēro atļauju saņēmušiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Jebkurā gadījumā atšķirīgas cenas būtu jāatļauj tikai tad, ja tās ir pamatotas ar atšķirīgām izmaksām, ko rada maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Tam nevajadzētu skart dalībvalstu tiesības ierobežot piekļuvi sistēmiski svarīgām sistēmām saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, kā arī ECB un ECB sistēmas kompetenci, kā noteikts Līguma 105. panta 2. punktā un ECB sistēmas Statūtu 3. panta 1. punktā un 22. pantā, attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām.

- (12.b) Noteikumus attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām nepiemērotu sistēmām, ko ir izveidojis un ko izmanto viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Šīs sistēmas var izmantot kā tiešas konkurentes maksājumu sistēmām, vai arī drīzāk tās izmanto tādā tirgus nišā, kurā maksājumu sistēmas pienācīgi nedarbojas. Šajās maksājumu sistēmās parasti ietilpst tādas trīs iesaistīto pušu shēmas, kā trīspusējas karšu shēmas, maksājumu pakalpojumi, ko sniedz telekomunikāciju operatori, vai arī naudas pārvedumu pakalpojumi, ja shēmas operators maksātājam un maksājuma saņēmējam ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī banku grupu iekšējās sistēmas. Lai stimulētu konkurenci, ko šādas maksājumu sistēmas var radīt tradicionālajām maksājumu sistēmām, principā nebūtu pareizi piešķirt trešām pusēm pieeju šīm maksājumu sistēmām. Tomēr šādas sistēmas vienmēr būtu pakļautas Kopienas un valstu noteikumiem konkurētspējas jomā, kas var izvirzīt prasību nodrošināt piekļuvi šīm shēmām, lai saglabātu efektīvu konkurētspēju maksājumu tirgos.
- (13) Būtu jāpieņem noteikumu kopums, lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu nosacījumu un informācijas prasību pārskatāmību.
- (14) Šo direktīvu nevajadzētu piemērot skaidrā naudā veiktiem maksājumu darījumiem, tā kā jau pastāv vienots maksājumu tirgus skaidrai naudai. Šī direktīva turklāt nebūtu jāpiemēro tādiem maksājumiem, ko veic ar čeku papīra formā, jo to īpašības neļauj tos apstrādāt tikpat efektīvi kā citus maksājumu līdzekļus. Labai praksei šajā jomā tomēr vajadzētu balstīties uz principiem, kas izklāstīti šajā direktīvā .
- (15) svītrots.

- (15.a) Tā kā patērētāji un uzņēmumi nav vienādā stāvoklī, tiem nav vajadzīga vienāda aizsardzības pakāpe. Lai gan ir svarīgi nodrošināt patērētāju tiesības, līgumā paredzot noteikumus, no kuriem nevar atkāpties, uzņēmumiem un organizācijām ir lietderīgi ļaut vienoties citādi. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt, ka mikrouzņēmumi, kā noteikts Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju, būtu jāpielīdzina patērētājiem. Jebkurā gadījumā dažus galvenos šīs direktīvas noteikumus vajadzētu piemērot vienmēr – neatkarīgi no lietotāja statusa.
- (16) Šajā direktīvā būtu jāprecizē maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi, informējot maksājumu pakalpojumu lietotājus, kam būtu jāsaņem vienādi augstvērtīga, skaidra informācija par maksājumu pakalpojumiem, lai viņi varētu veikt uz informāciju balstītu izvēli un iepirkties visā ES. Pārskatāmības labad šajā direktīvā paredz saskaņotas prasības, lai nodrošinātu vajadzīgās informācijas sniegšanu pietiekamā apjomā maksājumu pakalpojumu lietotājiem gan attiecībā uz maksājumu pakalpojumu līgumu, gan maksājumu darījumiem. Lai sekmētu maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus netraucētu darbību, dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai pieņemt citus noteikumus par informāciju nekā tos, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (17) Patērētājiem vajadzētu būt aizsargātiem pret negodīgu un maldinošu praksi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu. Arī turpmāk piemēro šajos tiesību aktos paredzētos papildu noteikumus. Tomēr, jo īpaši būtu jāprecizē saistība starp informācijas prasībām pirms līguma slēgšanas, kas paredzētas šajā direktīvā un Direktīvā 2002/65/EK.

(18) Informācijas prasībām vajadzētu būt samērīgām ar lietotāju vajadzībām, un informācija būtu jāpaziņo standartizētā veidā. Tomēr informācijas prasībām vienreizējam maksājumu darījumam būtu jāatšķiras no tāda pamatlīguma informācijas prasībām, kurā paredz maksājumu darījumu virkni.

(18.a) Praksē pamatlīgumi un darījumi, uz ko tie attiecas, ir daudz vairāk izplatīti un ekonomiski svarīgāki nekā vienreizēji maksājumu darījumi. Ja izmanto maksājumu kontu vai noteiktu maksājumu instrumentu, ir nepieciešams pamatlīgums. Tādējādi prasībām attiecībā uz iepriekšēju informāciju saistībā ar pamatlīgumiem vajadzētu būt pietiekami plašām, un informācija vienmēr būtu jāsniedz papīra formā vai ar cita pastāvīga informācijas nesēja palīdzību, tostarp, izmantojot kontu izrakstu printera izdrukā, disketes, lasāmatmiņas kompaktdiskus *CD-ROM*, *DVD* un cieta disku personālajā datorā, uz kura glabā elektronisko pastu, taču neizmantojot Interneta vietnes, izņemot gadījumus, ja tās būtu pieejamas turpmākai atsaucei par laikposmu, kurš atbilst informācijas mērķiem, un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju. Tomēr par to, kādā veidā sniegt turpmāku informāciju par veiktiem darījumiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties pamatlīgumā. Piemēram, var vienoties par to, ka, izmantojot interneta bankas pakalpojumus, visa informācija par maksājumu kontu ir pieejama tiešsaistē.

(18.b) Veicot vienreizējus maksājumu darījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējam pašam pēc savas ierosmes vajadzētu sniegt tikai svarīgāko informāciju. Tā kā maksātājs, dodot rīkojumu veikt maksājuma uzdevumu, parasti ir klāt, nav jāpieprasa, lai informācija jebkurā gadījumā tiktu sniegta papīra formā vai, izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju var sniegt mutiski pie lodziņa vai darīt to viegli pieejamu citā veidā, piemēram, turot attiecīgo informāciju uz ziņojumu dēļa telpās. Turklāt būtu jānodrošina informācija arī par to, kur var iegūt citu sīkāku informāciju (piem., interneta vietnes adrese). Tomēr, ja patērētājs tā vēlas, svarīgāko informāciju būtu jāsniedz papīra formā vai, izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.

(18.c) Direktīvā apstiprina patērētāja tiesības saņemt attiecīgo informāciju bez maksas, pirms patērētājs uzņemas saistības, ko uzliek jebkāds maksājumu pakalpojumu līgums. Līdzīgā veidā patērētājs jebkurā līgumattiecību laikposmā bez maksas papīra formā drīkst pieprasīt iepriekšēju informāciju, kā arī pamatlīgumu. Tādējādi patērētājs var salīdzināt maksājumu pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus un nosacījumus, kas uz tiem attiecas, un jebkādu domstarpību gadījumā viņš var pārbaudīt savas līgumtiesības un saistības. Šie noteikumi atbilst noteikumiem, kas izklāstīti minētajā Direktīvā 2002/65/EK. Šajā direktīvā skaidri formulētie noteikumi par bezmaksas informāciju nedrīkstētu būt spēkā gadījumos, kad, sniedzot informāciju patērētājam, saskaņā ar citām piemērojamām direktīvām var iekasēt maksu.

(18.ca) Nosakot veidu, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāsniedz pieprasītā informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam, būtu jāņem vērā lietotāja vajadzības, kā arī praktiski apsvērumi saistībā ar tehniskiem aspektiem un izmaksām atkarībā no vienošanās attiecīgajā maksājumu pakalpojumu līgumā. Tādējādi šajā direktīvā izšķir divus veidus, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāsniedz informācija: Pirmais veids – informācija jāsniedz, t.i., maksājumu pakalpojumu sniedzējam pašam pēc savas ierosmes attiecīgā laikā jāpaziņo informācija, kā noteikts šajā direktīvā, negaidot, kamēr maksājumu pakalpojumu lietotājs to lūgs. Otra iespēja – informācija būtu jādara pieejama maksājumu pakalpojumu lietotājam, ja viņš lūdz papildu informāciju. Tādā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājam jāizrāda zināma aktīva ieinteresētība saņemt informāciju piemēram, skaidri jāpalūdz to no maksājumu pakalpojumu sniedzēja, jāreģistrējas bankas konta pastkastītē vai jāiesprauž bankas karte kontu pārskatu printerī. Šādā nolūkā maksājumu pakalpojumu sniedzējam jānodrošina, lai pieeja informācijai būtu iespējama un lai informācija būtu pieejama maksājumu pakalpojumu lietotājam.

- (18.d) Turklāt galveno informāciju par veiktajiem darījumiem patērētājam vajadzētu saņemt bez papildu maksas. Veicot vienreizēja maksājuma darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu pieprasīt atsevišķu maksu par šo informāciju. Līdzīgi saskaņā ar pamatlīgumu turpmākus maksājuma konta izrakstus reizi mēnesī būtu jāsniedz bez maksas. Tomēr, ņemot vērā pārskatāmības nozīmi, nosakot cenas, un atšķirīgās patērētāju vajadzības, puses varētu vienoties attiecībā uz maksu par biežāku informāciju vai papildinformāciju. Lai ņemtu vērā atšķirīgu praksi valstīs, dalībvalstīm būtu atļauts pieprasīt, ka maksājuma konta izraksti reizi mēnesī papīra izdrukā vienmēr būtu jāsniedz bez maksas.
- (19) Lai atvieglotu patērētāju mobilitāti, patērētājiem vajadzētu būt iespējai bez maksas izbeigt pamatlīgumu pēc viena gada. Attiecībā uz patērētājiem iepriekšējas paziņošanas termiņam, par kuru vienojas, nebūtu jābūt garākam par vienu mēnesi un attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – ne īsākam par diviem mēnešiem. Šī direktīva neskar maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumu ārkārtas apstākļos izbeigt līgumu par maksājumu pakalpojumiem vai apturēt maksājumu instrumentu izmantošanu, ja šis pienākums izriet no citiem attiecīgiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem, piemēram, tiesību aktiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, jebkādam darbībām, kas vērstas uz līdzekļu iesaldēšanu vai jebkādiem īpašiem pasākumiem, kas saistīti ar noziegumu novēršanu un izmeklēšanu.
- (20) Nelielas vērtības maksājumu instrumentiem būtu jābūt lētai un viegli lietojamai alternatīvai lētu preču un pakalpojumu gadījumā, un tie nebūtu jāpārslogo ar pārmērīgām prasībām. Tādēļ attiecīgas informācijas prasības un noteikumi par to izpildi būtu jāattiecina tikai uz būtisku informāciju, ņemot vērā arī tehniskās iespējas, ko var pamatoti paredzēt instrumentos, kuri attiecas tikai uz maza apjoma maksājumiem. Neskatoties uz atvieglināto režīmu, maksājumu pakalpojumu lietotāji gūtu labumu no piemērotas aizsardzības, ņemot vērā ierobežotu šo instrumentu izraisīto risku, īpaši attiecībā uz iepriekš apmaksātiem instrumentiem.

- (20.a) Lai samazinātu risku un sekas, ko rada neatļauti vai nepareizi veikti maksājumu darījumi, maksājumu pakalpojumu lietotājam pēc iespējas ātrāk būtu jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādu apstrīdējumu attiecībā uz neatļautiem vai nepareizi veiktiem maksājumu darījumiem ar nosacījumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpildījis prasības saistībā ar informāciju, kas noteiktas šās direktīvas III sadaļā. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ievēro šo paziņošanas termiņu, viņam būtu jābūt iespējai uzturēt savas prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktajos noilguma periodos. Citas prasības, ko cits citam izvirza maksājumu pakalpojumu lietotāji un maksājumu pakalpojumu sniedzēji, paliek neskartas, un uz tām šī direktīva neattiecas.
- (21) Lai mudinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju nekavējoties ziņot savam pakalpojumu sniedzējam par jebkuru maksājumu instrumenta zādzību vai nozaudēšanas gadījumu un tādējādi samazināt neatļautu darījumu risku, lietotāja atbildībai būtu jābūt ierobežotas summas apjomā, ja vien maksājumu pakalpojumu lietotājs nav rīkojies krāpnieciski vai pieļāvis rupju nolaidību. Turklāt, tiklīdz lietotājs ir informējis maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka viņa maksājumu instrumenta drošība, iespējams, ir apdraudēta, no lietotāja nevajadzētu prasīt segt jebkādus turpmākos zaudējumus, kas izriet no šā instrumenta neatļautas lietošanas. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir atbildīgi par savu produktu tehnisko drošību.
- (21.a) Lai izvērtētu to, cik rupju nolaidību maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieļāvis, būtu jāņem vērā visi apstākļi. Pierādījumus par varbūtēju rupju nolaidību un tās pakāpi vajadzētu izvērtēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Līguma noteikumus un nosacījumus attiecībā uz elektroniskās naudas instrumenta nodrošināšanu un izmantošanu, kura mērķis būtu palielināt patērētāja pierādīšanas pienākumus vai samazināt izdevēja pierādīšanas pienākumus, būtu jāuzskata par spēkā neesošiem.

- (21.b) Tomēr dalībvalstis drīkst noteikt mazāk stingrus noteikumus, nekā minēts iepriekš, lai saglabātu esošo patērētāju aizsardzības līmeni un lai veicinātu uzticēšanos elektronisko maksājumu instrumentu drošai lietošanai. Būtu jāņem vērā apstāklis, ka dažādi instrumenti rada dažādu risku, un, ievērojot to, vajadzētu sekmēt drošāku instrumentu emisiju. Dalībvalstis drīkst samazināt vai pilnībā atcelt maksātāja atbildību, izņemot gadījumus, ja maksātājs rīkojies krāpnieciski.
- (22) Būtu jāparedz noteikumi, kas reglamentē zaudējumu sadalījumu, ja notikuši neatļauti maksājumu darījumi. Maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kas nav patērētāji, drīkst piemērot citus noteikumus, tā kā šādiem lietotājiem parasti ir lielākas iespējas izvērtēt krāpšanas iespējamību un veikt kompensācijas pasākumus.
- (23) Šajā direktīvā būtu jānosaka noteikumi par atmaksājumu, kas aizsargā patērētāju, ja veiktā maksājumu darījuma summa pārsniedz summu, kāda bija paredzama. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji klientiem drīkst sniegt pat vēl izdevīgākus noteikumus, piemēram, atmaksājot jebkuru apstrīdētu maksājumu darījumu. Gadījumos, kad lietotājs izvirza prasību par tāda maksājumu darījuma atmaksājumu, tiesības uz atmaksājumu nedrīkstētu ietekmēt maksātāja atbildību attiecībā pret maksājuma saņēmēju, balstoties uz juridiskajām pamattiecībām, piem., par precēm vai pakalpojumiem, kas pasūtīti vai izlietoti, vai par ko likumīgi noteikta maksa, vai lietotāja tiesības attiecībā uz maksājuma uzdevuma atsaukšanu.

(23.a) Lai laikus varētu veikt finanšu plānošanu un maksājumu saistību izpildi, patērētājiem un uzņēmumiem ir jābūt skaidrībai par laikposmu, kas vajadzīgs maksājuma uzdevuma izpildei. Tādēļ šajā direktīvā noteikts termiņš, kad tiesības un saistības stājas spēkā. Attiecīgais termiņš ir brīdis, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem maksājuma uzdevumu, arī brīdis, kad viņam bija iespēja to saņemt ar maksājumu pakalpojumu līgumā noteiktā saziņas līdzekļa palīdzību, neraugoties uz jebkādu agrāku iekļaušanos maksājuma uzdevuma izveides un nosūtīšanas procesā, piem., drošības un līdzekļu pieejamības pārbaudēs, informācijā par PIN lietošanu, maksājuma apstiprinājumā. Turklāt maksājuma uzdevums būtu jāsaņem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu, ar ko jāatskaita konkrētā summa no maksātāja norēķinu konta. Šajā sakarā nedrīkstētu būt svarīgi, kurā dienā vai brīdī maksājuma saņēmējs savam pakalpojumu sniedzējam nodod, piemēram, izpildrakstu par ar karti veikta maksājuma vai tiešā debeta maksājuma piedziņu, vai ja maksājuma saņēmējam maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina saistīto summu priekšfinansējumu (kā iespējamu kredītmaksājumu tā kontā). Lietotājiem vajadzētu varēt paļauties uz pilnīgi sagatavota un spēkā esoša maksājuma uzdevuma pienācīgu izpildi, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam līgumā vai noteikumos nav paredzēts iemesls izpildes atteikumam. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsaka veikt maksājuma uzdevumu, atteikumu un atteikuma iemeslu maksājumu pakalpojuma lietotājam būtu jādara zināmu, tiklīdz tas iespējams, ievērojot valsts un Kopienas tiesību aktu prasības.

(24) Ņemot vērā to, cik ātri modernās pilnībā automatizētās maksājumu sistēmas apstrādā maksājumu darījumus, kas nozīmē to, ka pēc noteikta brīža nevar atsaukt maksājuma uzdevumus bez lielām izmaksām par manuālu operāciju, ir skaidri jānosaka termiņš, līdz kuram iespējams veikt atsaukumu. Tomēr atkarībā no maksājumu pakalpojuma veida un maksājuma uzdevuma, puses var dažādi vienoties par šo termiņu. Šajā saistībā atsaukums ir piemērojams vienīgi maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpā, tādējādi neskarot maksājumu darījumu negrozāmību un pabeigtību maksājumu sistēmās.

- (24.a) Šāda neatsaucamība atbilstīgi dažu dalībvalstu tiesību aktiem nedrīkstētu ietekmēt maksātāja pamatlīgumā vai attiecīgas valsts tiesībās, normatīvos vai administratīvos aktos, vai pamatnostādņēs paredzētās maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības vai pienākumus atlīdzināt maksātājam veiktā maksājumu darījuma summu, ja maksātājam ir strīds ar trešo pusi – preču piegādātāju un pakalpojumu sniedzēju. Šāds atlīdzinājums būtu jāuzskata par jaunu maksājuma uzdevumu. Citos juridisku strīdu gadījumos, kas rodas saistībās, kuras ir maksājuma uzdevuma pamatā, būtu jāatrisina tikai starp maksātāju un maksājuma saņēmēju.
- (25) Attiecībā uz pilnībā integrētu tūlītēju maksājumu apstrādi un juridisko noteiktību par jebkādu pakārtotu saistību izpildi maksājumu pakalpojumu lietotāju starpā ir būtiski, lai visa summa, ko pārskaita maksātājs, būtu jāieskaita maksājuma saņēmēja kontā. Attiecīgi būtu arī jāparedz, ka nevienam no starpniekiem, kas iesaistīti maksājumu darījumu veikšanā, nebūtu iespējams veikt atskaitījumus no pārskatītās summas. Tomēr būtu jāparedz iespēja slēgt nolīgumu starp maksājuma saņēmēju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju par to, lai pakalpojumu sniedzējs varētu atskaitīt savu samaksu. Tomēr, lai maksājuma saņēmējs varētu pārliecināties par to, vai atbilstīgā summa ir pareizi samaksāta, turpmākā informācijā par maksājumu darījumu būtu jāiekļauj ne tikai pārskaitīto līdzekļu pilna summa, bet arī jebkura pakalpojumu maksas summa.
- (26) Attiecībā uz pakalpojumu maksu pieredze rāda, ka maksas dalīšana starp maksātāju un maksājuma saņēmēju ir visefektīvākā sistēma, jo tā atvieglo maksājumu tūlītēju apstrādi. Tādēļ parastos apstākļos būtu jāparedz noteikums, lai attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji tiešā veidā iekasētu pakalpojumu maksu no maksātāja un maksājuma saņēmēja. Tomēr to vajadzētu piemērot vienīgi tad, ja darījumā nav jāveic valūtas maiņa. Uzliktās maksas summa var arī būt nulles vērtībā, tā kā šīs direktīvas noteikumi neietekmē tādu praksi, saskaņā ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs neiekasē maksu no patērētājiem par naudas ieskaitīšanu viņu kontos. Līdzīgā veidā atkarībā no līguma noteikumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs par maksājuma pakalpojuma lietošanu var iekasēt maksu tikai no maksājuma saņēmēja (tirgotāja), tādējādi neuzliekot samaksu maksātājam. Maksas uzlikšana maksājumu sistēmām var būt abonēšanas maksas veidā. Noteikumiem par pārskaitīto summu vai jebkuru iekasētu maksu nav tiešas ietekmes, nosakot cenas starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai jebkuriem starpniekiem.

- (26.a) Lai sekmētu pārskatāmību un konkurenci, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevajadzētu atturēt maksājuma saņēmēju pieprasīt maksu no maksātāja par noteikta maksājumu instrumenta lietošanu. Lai gan maksājuma saņēmējam būtu jābūt iespējai pieprasīt papildu samaksu par konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ar ko tās šādu praksi aizliedz vai ierobežo, ja tās uzskata, ka tādējādi varētu izvairīties no ļaunprātīgi noteiktām cenām vai no tādu cenu noteikšanas, kas, ņemot vērā vajadzību veicināt konkurenci un efektīvu maksājumu instrumentu izmantošanu, varētu negatīvi ietekmēt konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu.
- (27) Lai uzlabotu maksājumu efektivitāti Kopienā, būtu jāparedz maksimālais izpildes laiks – viena diena visiem tādiem maksātāja ierosinātiem maksājumiem, kas izteikti euro vai citā ES valsts valūtā, tostarp pārskaitījumiem un naudas pārvedumiem. Visiem pārējiem maksājumiem, piemēram, maksājumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs, tostarp tiešam debetam un maksājumiem ar karti, ja nav skaidras vienošanās starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksātāju par ilgāku izpildes laiku, būtu jāpiemēro tas pats vienas dienas izpildes laiks. Minētos laikposmus varētu pagarināt par vienu papildu darba dienu, ja maksājuma uzdevums ir iesniegts papīra formā. Tas nodrošinātu nepārtrauktus maksājumu pakalpojumus tādiem patērētājiem, kuri ir pieraduši lietot dokumentus vienīgi papīra formā. Ja tiek izmantota tiešā debeta sistēma, maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāiesniedz izpildraksts par piedziņu termiņā, par kuru ir vienojušies maksājuma saņēmējs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tādējādi ļaujot veikt maksājumu dienā, par kuru panākta vienošanās. Tā kā iekšzemes maksājumu infrastruktūra bieži ir ļoti efektīva, un lai novērstu jebkādu pastāvošās pakalpojumu kvalitātes pazemināšanos, dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt vai paredzēt noteikumus, vajadzības gadījumā paredzot izpildes laiku, kas ir īsāks par vienu darba dienu.
- (28) Noteikumus par izpildi pilnā apjomā un par izpildes laiku vajadzētu uzlūkot kā labu praksi, ja viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas ārpus Kopienas.

- (29) Maksājumu pakalpojumu lietotājiem ir būtiski zināt maksājumu pakalpojumu faktiskās izmaksas un maksu, lai viņi varētu izdarīt izvēli. Tādējādi būtu jāaizliedz izmantot nepārskatāmas cenu noteikšanas metodes, jo pastāv vispārējs uzskats, ka šo metožu rezultātā lietotājiem ir ārkārtīgi sarežģīti noteikt maksājumu pakalpojuma faktisko cenu. Jo īpaši nedrīkstētu atļaut izmantot lietotājam neizdevīgu valūtēšanas dienu.
- (30) Lai nodrošinātu maksājumu sistēmas netraucētu un efektīvu darbību, lietotājam jāspēj paļauties uz maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš veic maksājumu darījumu pareizi un laicīgi. Parasti pakalpojumu sniedzējs spēj izvērtēt riskus, kas saistīti ar maksājumu darījumu. Tieši maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu sistēmu, veic pasākumus, lai atsauktu nepareizi vai kļūdaini izvietotus līdzekļus, un vairumā gadījumu lemj par darījuma izpildē iesaistītajiem starpniekiem. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir pilnīgi piemēroti noteikt pakalpojumu sniedzēja atbildību, izņemot ārkārtas un neparedzamus gadījumus, par tāda maksājumu darījuma izpildi, ko atzinis lietotājs, izņemot maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbības un bezdarbības gadījumā, par ko atbild vienīgi maksājuma saņēmējs. Tomēr, lai maksātājs nepaliktu neaizsargāts neticamas apstākļu sagādīšanās gadījumā, kad var palikt neskaidrs (*non liquet*), vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir pienācīgi saņēmis maksājuma summu, pienākums nodrošināt atbilstīgu pierādījumu būtu jāuzdod maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Parasti var sagaidīt, ka starpniekiestāde (parasti tā ir "neitrāla" iestāde, piemēram, centrālā banka vai klīringa asociācija), nosūtot maksājamo summu no maksājumu pakalpojuma sniedzēja, kas atbild par nosūtīšanu, tādām, kas atbild par maksājuma saņemšanu, saglabā konta datus un vajadzības gadījumā tos var darīt zināmus. Ja maksājuma summa ir ieskaitīta maksājuma saņēmēja pakalpojumu sniedzēja kontā, maksājuma saņēmējam nekavējoties jāiesniedz prasība savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kā tas nepārprotami noteikts šajā direktīvā (par summas ieskaitīšanu viņa kontā).

(30.a) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu uzņemties atbildību par pareizu maksājumu izpildi, tostarp īpaši par maksājumu darījuma kopsummu un izpildes laiku, kā arī pilnu atbildību par jebkādiem traucējumiem, ko izraisiļušas citas puses maksājumu sistēmas ķēdē, līdz pat maksājuma saņēmēja kontam. No šīs atbildības izriet, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu labot maksājuma darījuma izpildi vai bez liekas kavēšanās atmaksāt attiecīgo darījuma summu maksātājam, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav ieskaitīta pilna summa, neskarot citus iespējamus prasījumus, ko varētu izdarīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šī direktīva attiecas tikai uz maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja savstarpējām līgumsaistībām un atbildību. Tomēr, lai naudas pārskaitījumi un citi maksājumu pakalpojumi darbotos pareizi, vajadzīgs, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un viņu starpniekiem, piemēram, apstrādātājiem būtu līgumi, kuros būtu noteiktas viņu savstarpējās tiesības un pienākumi. Šo vienvēidīgo līgumu būtiska sastāvdaļa ir ar pienākumiem saistīti jautājumi. Lai nodrošinātu savstarpēju uzticamību starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un starpniekiem, kuri piedalās maksājuma darījumā, ir jābūt juridiskai noteiktībai, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš nav atbildīgs, saņem kompensāciju par tam radītajiem zaudējumiem vai maksātajām summām, saskaņā ar pantiem par atbildību. Turpmākas tiesības un sīkāku informāciju par regresa saturu, kā arī jautājumus par to, kā apstrādāt prasības pret maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai starpnieku attiecībā uz kļūdaini veiktu maksājuma darījumu, var ļaut noteikt līguma nosacījumos.

(31) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāspēj nepārprotami norādīt vajadzīgo informāciju, lai pareizi izpildītu maksājuma uzdevumu. Tomēr no otras puses, lai izvairītos no sadrumstalotības un neapdraudētu integrētas maksājumu sistēmas veidošanu Kopienā, dalībvalstīm nedrīkstētu ļaut to tiesību aktos paredzēt prasību maksājumu darījumos lietot konkrētu identifikatoru. Tomēr tam nevajadzētu kavēt dalībvalstis prasīt no maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienācīgi centīgu rīcību un pārbaudīt, ja vien tas ir tehniski iespējams un ja nav vajadzīga manuāla iejaukšanās, unikāla identifikatora atbilstību un, ja tiek atklāts, ka unikālais identifikators nesaskan, atteikt maksājuma uzdevumu un par to informēt maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildībai būtu jābūt saistītai tikai ar to, ka tas pareizi veic maksājumu darījumu saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājuma uzdevumu.

- (32) Lai veicinātu efektīvu krāpšanas novēršanu un cīnītos pret krāpšanu maksājumos visā Kopienā, būtu jāizstrādā noteikums par efektīvu datu apmaiņu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem būtu jāatļauj apkopot un apstrādāt personiskos datus par krāpnieciskos maksājumu darījumos iesaistītām personām, kā arī apmainīties ar minētajiem datiem. Visas šīs darbības būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti.
- (33) Jānodrošina to valstu tiesību aktu noteikumu efektīva piemērošana, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai. Tādēļ būtu jāizstrādā attiecīgas procedūras, ar kuru palīdzību būs iespējams iesniegt sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nepilda šos noteikumus, un attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka viņiem tiek uzlikta samērīga un preventīva sankcija.
- (34) Neskarot klientu tiesības griezties tiesā, dalībvalstīm būtu jānodrošina pieejama un izmaksu ziņā atbilstīga maksājumu pakalpojumu sniedzēju un patērētāju konfliktu atrisināšana, kas izriet no šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. Romas Konvencijā ir noteikts, ka aizsardzība, kas noteikta saistošos tās valsts tiesību aktos, kurā patērētājs parasti uzturas, nevar tikt mazināta saskaņā ar līguma noteikumiem par piemērojamiem tiesību aktiem.
- (34.a) Dalībvalstīm vajadzētu noteikt, vai tās kompetentās iestādes, kas ir ieceltas, lai maksājumu iestādēm izsniegtu atļauju, varētu arī būt kompetentās iestādes attiecībā uz sūdzībām un ārpustiesas juridisku prasību procedūru.
- (35) Ar šo direktīvu nevajadzētu skart valstu tiesību aktu noteikumus par sekām attiecībā uz atbildību par neprecizitātēm ziņojuma formulējumā vai nosūtīšanā.

- (36) Tā kā ir jāpārbauda, vai šī direktīva darbojas efektīvi, un jāuzrauga vienota maksājumu tirgus izveides gaita, trīs gadus pēc šīs direktīvas transponēšanas perioda beigām Komisijai būtu jāpieprasa sniegt pārskatu. Ņemot vērā finanšu pakalpojumu integrāciju pasaules mērogā un saskaņotu patērētāju aizsardzību arī ārpus šās Direktīvas darbības jomas, būtu jābūt iespējai paplašināt pārskata galvenos punktus, paplašināt piemērošanas jomu attiecībā uz valūtām, kas nav ES valūtas, un maksājumu darījumiem, kuros tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Kopienā.
- (37) Tā kā ir pilnībā grozīti Direktīvas 97/5/EK noteikumi, šī direktīva būtu jāatceļ.
- (38) Vajag sīkāk izstrādāt noteikumus par maksājumu karšu krāpniecisku izmantošanu – jomu, uz kuru patlaban attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK. Tādēļ šīs direktīvas būtu attiecīgi jāgroza.
- (39) Tā kā saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK finanšu iestādes nav pakļautas tiem noteikumiem, ko piemēro kredītiestādēm, uz tām būtu jāattiecinā tās pašas prasības, ko piemēro maksājumu iestādēm, lai tās varētu sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā. Tādēļ attiecīgi grozījumi būtu jāizdara Direktīvā 2006/48/EK.
- (39.a) Tā kā naudas pārvedums šajā direktīvā ir definēts kā maksājumu pakalpojums, kuru veicot, maksājumu iestādēm ir vajadzīga atļauja vai dažām fiziskām vai juridiskām personām, uz kurām konkrētos gadījumos, kas precizēti šīs direktīvas noteikumos, attiecas atruna par atteikšanos, ir vajadzīga reģistrācija, būtu jāizdara attiecīgi grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai.

- (40) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi izstrādāt pārejas noteikumus, saskaņā ar kuriem personas, kas atbilstīgi valsts tiesību aktiem pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās ir sākušas darbību kā maksājumu iestādes, attiecīgajā dalībvalstī noteiktu laiku turpina šo darbību.
- (41) Ņemot vērā to, ka ierosinātās rīcības mērķus, proti, vienota maksājumu pakalpojumu tirgus izveidošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jāaskaņo liels daudzums atšķirīgu noteikumu, kas šobrīd pastāv dažādo dalībvalstu tiesību sistēmās, un šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas mērogā, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (42) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Lēmumu 2006/512/EK (2006. gada 17. jūlijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto pilnvaru īstenošanas kārtību.
- (43) Padomei saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanu būtu jāmudina dalībvalstis savām vajadzībām, kā arī Kopienas interesēs sastādīt pašiem savas tabulas, kur pēc iespējas parādītu atbilstību starp direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un tās publicēt.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

Priekšmets, joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas sešas maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:
 - a) kredītiestāde Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē;
 - b) elektroniskās naudas iestādes Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē;
 - c) pasta žiro norēķinu iestādes, kurām atbilstīgi valstu tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus;
 - d) maksājumu iestādes šās direktīvas nozīmē;
- (da) Eiropas Centrālā Banka un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetāras vai citas valsts iestādes;
- (db) dalībvalstis vai to reģionālās, vai vietējās varas iestādes, kad tās nerīkojas kā valsts iestādes.

2. Šajā direktīvā arī paredzēti noteikumi par nosacījumu pārskatāmību un informācijas prasībām attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, kā arī attiecīgām maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu profesionālās darbības vai uzņēmējdarbības veidā.
3. Svītrots.
- 3a. Svītrots.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas tikai uz maksājumu pakalpojumiem Kopienas iekšienē. Tomēr, izņemot 64.a pantu, šīs direktīvas III un IV sadaļu piemēro tikai tad, ja gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Kopienā, un gadījumos, kad maksājuma darījumā ir iesaistīts tikai viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs – viņš atrodas Kopienā.
2. Šīs direktīvas III un IV sadaļu piemēro maksājumu pakalpojumiem, ko veic euro vai jebkurā citā dalībvalsts oficiālā valūtā.
3. Dalībvalstis var pilnībā vai daļēji atteikties no šīs direktīvas prasību piemērošanas Direktīvas 2006/48/EK 2. pantā minētajām iestādēm, izņemot pirmo un otro ievilkumu.

3. pants

Darījumi, kas neietilpst direktīvas darbības jomā

Šo direktīvu nepiemēro:

- a) maksājumu darījumiem, ko izdara tikai skaidrā naudā no maksātāja maksājuma saņēmējam, bez jebkādiem starpniekiem;
- (aa) maksājumu darījumiem starp maksātāju un maksājuma saņēmēju, ko izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību, kurš maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā ir pilnvarots risināt sarunas vai veikt preču vai pakalpojumu pārdošanu vai iepirkšanu;
- b) profesionālām darbībām banknošu un monētu fiziskai transportēšanai, tostarp to iekasēšanai, apstrādei un piegādei;
- c) bezpeļņas darbības vai labdarības nolūkos veiktiem maksājumu darījumiem, kas sastāv no skaidras naudas iekasēšanas un piegādes un ko neveic kā profesionālu darbību;
- d) pakalpojumiem, ja maksājuma saņēmējs skaidru naudu kā daļu no maksājuma darījuma nodod maksātājam pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājs tieši pirms maksājuma darījuma veikšanas to tiešā veidā ir pieprasījis kā maksu par iegādātajām precēm vai pakalpojumiem;
- e) naudas apmaiņas darījumiem, t.i., darbībām ar skaidru naudu, ja naudas līdzekļi nav noguldīti maksājumu kontā;
- f) maksājumu darījumiem, kas balstās uz kādu no šiem dokumentiem, kas izrakstīti maksājumu pakalpojumu sniedzējam, lai nodotu līdzekļus maksājuma saņēmēja rīcībā:
 - i) čeki (papīra formā) saskaņā ar 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvenciju par vienotiem likumiem attiecībā uz čekiem;

- ii) čeki (papīra formā), kas līdzīgi i) apakšpunktā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav 1931. gada Ženēvas Konvencijas dalībnieces;
 - iii) maksājumu čeki (papīra formā) saskaņā ar 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvenciju, kur attiecībā uz vekseļiem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums;
 - iv) kuponi (papīra formā);
 - v) ceļojumu čeki (papīra formā);
 - vi) parādzīmes (papīra formā);
 - vii) Pasaules Pasta savienības noteikti pasta pārvedumi (papīra formā).
- g) maksājumu darījumiem, ko veic maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmā starp norēķinu iestādēm, galvenajiem darījumu partneriem, klīringa iestādēm un/vai centrālajām bankām un citiem sistēmas dalībniekiem, un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, neskarot 23. pantu;
- (ga) maksājumu darījumiem saistībā ar vērtspapīru aktīvu apkalpošanu, ietverot dividendes, ieņēmumus vai citas izmaksas, vai izpirkšanu vai pārdošanu, ko veic g) apakšpunktā minētās personas vai ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes, kolektīvu ieguldījumu uzņēmumi vai pārvaldības uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, vai citas vienības, kurām atļauts turēt finanšu instrumentus;
- h) tehnisko pakalpojumu nodrošinātāju sniegtajiem pakalpojumiem, kas atbalsta maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ja to īpašumā nevienam brīdi nenonāk pārskaitāmie līdzekļi, tostarp datu apstrādei un uzglabāšanai, kredītu un privātuma aizsardzības pakalpojumiem, datu un personu autentiskuma noteikšanai, IT un sakaru tīklu nodrošināšanai, terminālu un maksājumu pakalpojumiem izmantojamo mehānismu nodrošināšanai un uzturēšanai;

- i) pakalpojumiem, kas balstīti uz instrumentiem, ko var izmantot preču vai pakalpojumu iepirkšanai tikai emitenta izmantotās telpās vai atbilstīgi tirdzniecības līgumam ar emitentu – ierobežotā pakalpojumu sniedzēju tīklā vai attiecībā uz ierobežotu preču vai pakalpojumu klāstu;
- j) maksājuma darījumiem, ko veic ar jebkādu telekomunikācijas, digitālu vai informācijas tehnoloģiju iekārtu, ja iegādājamās preces piegādā vai pakalpojumus sniedz izmantošanai telekomunikācijas, digitālā vai informācijas tehnoloģijas iekārtā ar noteikumu, ka telekomunikāciju, digitālais vai informācijas tehnoloģijas operators nav vienīgi starpnieks starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un preču piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju;
- k) maksājumu darījumiem, ko veic starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem pašu vajadzībām, kā arī starp pārstāvniecībām vai filiālēm pašu vajadzībām;
- l) maksājumu darījumiem, ko veic starp mātes uzņēmumu un tā meitas uzņēmumu vai starp viena un tā paša mātes uzņēmuma meitas uzņēmumiem, neiesaistot tādus maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniekus, kas nepieder pie tās pašas uzņēmumu grupas;
- m) pakalpojumiem, ko nodrošina pakalpojumu sniedzēji, lai izņemtu skaidru naudu no bankomātiem, rīkojoties kā viena vai vairāku karšu emitentu pārstāvji, kuri nav puse pamatlīgumā ar klientu, kurš izņem skaidru naudu no maksājuma konta, ar noteikumu, ka šie pakalpojumu sniedzēji neveic citus maksājumu pakalpojumus, kas uzskaitīti pielikumā.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

(1) „*piederības dalībvalsts*” nozīmē:

- i) svītrots.

- ii) dalībvalsts, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu sniedzēja reģistrētā mītne; vai
 - iii) gadījumā, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem nav reģistrētas mītnes – dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenā mītne;
- (2) "*uzņēmēja dalībvalsts*" ir dalībvalsts, kas nav piederības dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir filiāle vai pārstāvniecība, vai kurā tas sniedz pakalpojumus;
- (2.a) "*maksājuma pakalpojums*" ir uzņēmējdarbība, kā minēts pielikumā;
- (2.b) "*maksājumu iestādes*" ir juridiskas personas, kam saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu piešķirta atļauja nodrošināt un sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā;
- (2.c) "*maksājuma darījums*" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
- (3) "*maksājumu sistēma*" ir naudas līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, klīringu un/vai norēķināšanos;
- (3.a) svītrots;
- (4) "*maksātājs*" ir vai nu tāda fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kurš atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod rīkojumu par maksājumu darījumu;
- (5) "*maksājuma saņēmējs*" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;

- (5.a) "*maksājumu pakalpojumu sniedzējs*" ir šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi, kā arī juridiskas un fiziskas personas, uz kurām attiecas atbrīvojums saskaņā ar šīs direktīvas 21. pantu;
- (6) "*maksājumu pakalpojumu lietotājs*" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājuma pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;
- (6.a) "*patērētājs*" ir fiziska persona, kura maksājumu pakalpojumu līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās amatu, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- (6.b) "*pamatlīgums*" ir maksājumu pakalpojumu līgums, ar ko reglamentē atsevišķu un secīgu maksājumu darījumu veikšanu nākotnē un kurā var būt iekļauts saistības un nosacījumi maksājumu konta atvēršanai;
- (6.c) "*naudas pārvedums*" ir tāds maksājuma pakalpojums, kurā līdzekļus saņem no maksātāja, neizveidojot maksājuma kontu maksātāja vai maksājumu saņēmēja vārdā, un tā vienīgais mērķis ir nodot atbilstīgu līdzekļu apjomu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un/vai šos līdzekļus saņem un dara pieejamus maksājuma saņēmējam;
- (7) "*maksājumu kants*" ir tāds kants uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei;
- (7.a) Svītrots
- (8) "*līdzekļi*" ir banknotes un monētas, virtuāla nauda un elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvā 2000/46/EK;

- (9) svītrots.
- (10) "*maksājuma uzdevums*" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru uzdod izpildīt maksājuma darījumu;
- (11) "*valutēšanas diena*" ir atskaites brīdis, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs lieto, lai aprēķinātu procentus par līdzekļiem, kas noņemti no maksājumu konta vai ieskaitīti tajā;
- (12) "*atsauces valūtas kurss*" ir maiņas kurss, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādu valūtas maiņu, un ko dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai ko iegūst no publiski pieejama avota;
- (13) "*autentificēšana*" ir procedūra, kas dod iespēju maksājumu pakalpojumu sniedzējam pārbaudīt konkrēta maksājumu instrumenta izmantojumu, arī tā personalizētos drošības elementus;
- (14) "*standarta procentu likme*" ir procentu likme, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādas piemērojamos procentus, un ko iegūst no publiski pieejama avota, ko var pārbaudīt abas maksājumu pakalpojumu nolīguma puses;
- (15) "*unikāls identifikators*" ir burtu, ciparu vai simbolu kombinācija, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs noteicis maksājumu pakalpojumu lietotājam, un kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jānorāda, lai nepārprotami identificētu otru maksājumu pakalpojumu lietotāju un/vai viņa maksājumu kontu, kas iesaistīts maksājuma darījumā;
- (16) "*pārstāvniecība*" ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu pakalpojumu veikšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā;
- (17) "*maksājumu instruments*" ir jebkāda(s) individuāla(s) ierīce(s) un/vai procedūru kopums, par ko vienojušies maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs un ko maksājumu pakalpojumu lietotājs izmanto, lai ierosinātu maksājuma uzdevumu;

(17.a) Svītrots

(18) "*distances saziņas līdzekļi*" ir jebkuri līdzekļi, ko bez maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu pakalpojumu lietotāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot maksājumu pakalpojuma līguma slēgšanai;

(19) "*pastāvīgs informācijas nesējs*" ir jebkurš instruments, kurš dod iespēju maksājumu pakalpojumu lietotājam uzglabāt informāciju, kas adresēta personīgi viņam, tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei par laikposmu, kurš atbilst informācijas mērķiem, un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju;

(19.a) "*mikrouzņēmums*" ir uzņēmums, kas brīdī, kad noslēdz maksājumu pakalpojumu līgumu, ir uzņēmums, kurš definēts Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļas 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā 2003. gada 6. maija redakcijā;

(19.b) svītrots

(20) "*darba diena*" ir diena, kurā maksātāja atbilstīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas iesaistīts maksājuma darījuma izpildē, strādā, kā vajadzīgs maksājuma darījuma izpildei;

(21) "*tiešā debeta maksājums*" ir maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja izdotu pilnvarojumu maksājuma saņēmējam vai maksājuma saņēmēja pakalpojumu sniedzējam, vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam;

- (22) "*filiāle*" ir tāda uzņēmējdarbības vieta, kura nav maksājumu iestādes galvenā mītne un kura nav juridiska persona, un kura tieši veic visus darījumus vai daļu no tiem, kas ir raksturīgi maksājumu iestāžu uzņēmējdarbībai; visas darījumu vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi maksājumu iestāde, kuras galvenā mītne ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;
- (23) "*grupa*" ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātes uzņēmuma, tā meitas uzņēmumiem un vienībām, kurās mātes uzņēmumam vai tā meitas uzņēmumiem ir līdzdalība, kā arī uzņēmumi, kas savā starpā ir saistīti Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē.

II SADAĻA

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji

1. nodaļa

Maksājumu iestādes

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

5. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

Lai varētu saņemt atļauju, maksājumu iestāde iesniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm pieteikumu, tam pievienojot:

- a) darbības programmu, kurā jo īpaši norāda paredzēto maksājumu pakalpojumu veidu;
- b) uzņēmējdarbības plānu, ietverot prognozēto budžeta aprēķinu pirmajiem trim finanšu gadiem, kas liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs spēj lietot piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras, lai veiktu pareizu darbību;
- ba) pierādījumus tam, ka maksājumu iestādei ir 5.b pantā minētais sākotnējais kapitāls;
- bb) maksājumu iestādēm, kas minētas 5.d panta 1. punkta pirmajā daļā, – to pasākumu aprakstu, kas veikti, lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļus atbilstīgi 5.d pantam;

- c) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pārvaldības pasākumiem un iekšējās kontroles mehānismiem, tostarp administratīvām, riska pārvaldības un grāmatvedības procedūrām, kas liecina par to, ka šie pārvaldības pasākumi, kontroles mehānismi un procedūras ir samērīgas, piemērotas, pareizas un adekvātas;
- d) to iekšējās kontroles mehānismu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai ievērotu noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK un Regulu 1781/2006 EK;
- e) svītrots.
- f) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja organizatorisko uzbūvi, attiecīgā gadījumā iekļaujot aprakstu par to, kā paredzēts izmantot filiāles, pārstāvniecības un ārpakalpojumu mehānismus, par tās dalību valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;
- fa) svītrots.
- g) to personu identitāti, kurām Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 11. punkta nozīmē ir tieši vai netieši būtiska līdzdalība pieteikuma iesniedzējā, kā arī to faktiskās līdzdalības apjomu un pierādījumus par to atbilstību, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;
- h) svītrots.
- i) direktoru un par maksājumu iestādes pārvaldību atbildīgu personu identitāti, un vajadzības gadījumā to personu identitāti, kas atbildīgas par maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu darbību pārvaldību, kā arī pierādījumus, ka šīm personām ir laba reputācija un ka tām piemīt atbilstīgas zināšanas un pieredze, lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, kā noteikts maksājumu iestādes piederības dalībvalstī;

- ia) vajadzības gadījumā obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu identitāti, kā paredzēts Direktīvā 2006/43/EK;
- j) datus par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un statūtus;
- k) galvenās mītnes adresi.

Lai piemērotu 1. punkta bb), c) un f) apakšpunktu, pieteikuma iesniedzējs iesniedz aprakstu par viņa ieviestajām revīzijas procedūrām un organizatoriskajiem pasākumiem, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un lai nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē.

5.a pants

Pašu kapitāls

1. Maksājumu iestādes pašu kapitāls, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. līdz 61. pantā un 63., 64. un 66. pantā, nedrīkst būt mazāks par lielāko summu, kas minēta turpmāk 5.b pantā un 5.c pantā.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no situācijas, kad vairākkārt izmanto elementus, kurus var iekļaut pašu kapitālu aprēķinā, ja maksājumu iestāde pieder tai pašai grupai kā cita maksājuma iestāde, kredītiestāde, investīciju uzņēmums, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums. To attiecīgi piemēro gadījumos, ja maksājumu iestādei ir hibrīda pazīmes, un tā veic darbības, kas nav minētas pielikumā.
3. Ja ir ievēroti Direktīvas 2006/48/EK 69. panta noteikumi, dalībvalstīm vai to kompetentajām iestādēm ir izvēles iespējas attiecībā uz 5.c panta piemērošanu maksājumu iestādēm, kuras ir ietvertas mātes kredītiestādes konsolidētajā pārraudzībā saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK.

5.b pants
Sākumkapitāls

Dalībvalstis izvirza prasību maksājumu iestādēm, lai pilnvarošanas laikā tām būtu šāds sākumkapitāls, kas ietvertu Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) un b) punktos definētos elementus:

- a) ja maksājumu iestāde veic tikai tās darbības, kas minētas pielikuma 7. punktā, tās kapitālam visu laiku jābūt ne mazākam par *EUR* 20 000;
- b) ja maksājumu iestāde veic jebkuru no darbībām, kas minētas pielikuma 8. punktā, tās kapitālam visu laiku jābūt ne mazākam par *EUR* 50 000;
- c) ja maksājumu iestāde veic jebkuru no darbībām, kas minētas pielikuma 1., 2., 3., 4. un 5. punktā, tās kapitālam visu laiku jābūt ne mazākam par *EUR* 125 000.

5.c pants
Tekošais kapitāls

1. Neraugoties uz 5.b pantā izklāstītajām obligātajām kapitāla prasībām, dalībvalstis maksājumu iestādēm izvirza prasību nepārtraukti uzturēt pašu līdzekļus, ko aprēķina saskaņā ar vienu no turpmāk norādītajām trīs metodēm saskaņā ar kompetentu iestāžu izvēli atbilstīgi valsts tiesību aktiem:

A metode

Maksājumu iestāžu pašu līdzekļi ir summa, kas ir vismaz ne mazāka kā 10% no to fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummas iepriekšējā gadā. Kompetentās iestādes var pielāgot šo prasību, ja kopš iepriekšējā gada maksājumu iestādes uzņēmējdarbībā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Ja attiecīgā firma aprēķinu veikšanas dienā nav veikusi uzņēmējdarbību pilnu gadu, minētā prasība ir 10% attiecībā uz tās uzņēmējdarbības plānā paredzēto pieskaitāmo izdevumu kopsummu, ja vien kompetentās iestādes neprasa veikt izmaiņas minētajā plānā.

B metode

Maksājumu iestādes pašu līdzekļi ir summa, kas nav mazāka kā kopsumma, ko sastāda turpmāk norādītie elementi, pareizināti ar mēroga koeficientu k , kā definēts 2. punktā turpmāk, kur maksājumu summa (PV) ir viena divpadsmitā daļa no maksājumu darījumu kopsummas, ko maksājumu iestāde veikusi iepriekšējā gadā:

- a) 4,0 % no šās PV daļas līdz EUR 5 milj.
plus
- b) 2,5 % no šās PV daļas virs EUR 5 milj. līdz EUR 10 milj.
plus
- c) 1 % no šās PV daļas virs EUR 10 milj. līdz EUR 100 milj.
plus
- d) 0,5 % no šās PV daļas virs EUR 100 milj. līdz EUR 250 milj.
plus
- e) 0,25 % no šās PV daļas virs EUR 250 milj.

C metode

Maksājumu iestādes pašu līdzekļi ir summa, kas nav mazāka kā būtiskais rādītājs, kā definēts

a) apakšpunktā turpmāk, pareizināts ar reizinājuma koeficientu, kas definēts b) apakšpunktā turpmāk, un pēc tam pareizināts ar mēroga koeficientu k, kas definēts 2. punktā turpmāk:

a) Būtiskais rādītājs ir turpmāk norādīto lielumu kopsumma

- procentu ienākumi
- procentu izdevumi
- saņemtās komisijas maksas un nodevas, un
- pārējie saimnieciskās darbības ieņēmumi.

Katru elementu iekļauj kopsummā kā pozitīvu vai negatīvu. Ienākumus no ārkārtas posteņiem vai nestandarta posteņiem nevar izmantot būtiskā rādītāja aprēķinā. Trešo pušu sniegto ārpakalpojumu izdevumi var samazināt atbilstīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kas ir pakļauts uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu. Būtisko rādītāju aprēķina finanšu gada beigās, pamatojoties uz pēdējo divpadsmit mēnešu novērojumiem. Būtisko rādītāju aprēķina, izmantojot pēdējā finanšu gada datus. Tomēr tekošais kapitāls, kas aprēķināts atbilstīgi šai metodei, nav mazāks par 80 % no būtiskā rādītāja vidējā lieluma pēdējos trīs finanšu gados. Ja nav pieejami revidentu pārbaudīti rādītāji, drīkst izmantot darījumu aplēses

b) Reizināšanas koeficientu iegūst šādi:

- i) 10 % no šās būtiskā rādītāja daļas līdz *EUR* 2,5 milj.,
- ii) 8 % no šās būtiskā rādītāja daļas no *EUR* 2,5 milj. līdz *EUR* 5 milj.,
- iii) 6 % no šās būtiskā rādītāja daļas no *EUR* 5 milj. līdz *EUR* 25 milj.,
- iv) 3 % no šās būtiskā rādītāja daļas no *EUR* 25 milj. līdz *EUR* 50 milj.,
- v) 1,5% virs *EUR* 50 milj.

2. Mēroga koeficientu *k*, kuru paredzēts izmantot iepriekš minētajā B un C metodē, iegūst šādi:

- a) 0,5, ja maksājumu iestāde veic tikai tās darbības, kas minētas pielikuma 7. punktā;
- b) 0,8, ja maksājumu iestāde veic tikai kādu no tām darbībām, kas minētas pielikuma 8. punktā;
- c) 1,0%, ja maksājumu iestāde veic kādu no tām darbībām, kas minētas pielikuma 1., 2., 3., 4. un 5. punktā.

3. Piemērojot 1. punktu, kompetentās iestādes, pamatojoties uz maksājuma iestādes riska pārvaldības procesu, riska zaudējumu datu bāzes un iekšējās kontroles mehānismu izvērtējumu, var prasīt, ka maksājuma iestādei jātur summa, kas ir līdz 20% lielāka par summu, kādu iegūst, piemērojot saskaņā ar 1. punktā izvēlēto metodi, kā arī drīkst atļaut tai turēt summu, kas ir par 20% zemāka par summu, kādu iegūst, piemērojot saskaņā ar 1. punktā izvēlēto metodi.

5.d pants
Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes izvirza prasību, ka maksājumu iestādei, kas veic jebkuru no pielikumā minētajiem maksājumu pakalpojumiem un tajā pašā laikā veic cita veida uzņēmējdarbību, kas minēta 10. panta 1. punkta d) apakšpunktā, jānodrošina līdzekļi, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemti no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, šādā veidā:

vai nu:

- a) tos nevienu brīdi nesajauc kopā ar citu fizisku vai juridisku personu līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojumu lietotāji, kā vārdā līdzekļi tiek glabāti, un, ja nākamās darba dienas beigās, kas seko dienai, kad līdzekļi saņemti, tos joprojām glabā maksājumu iestāde, kas tos vēl nav nogādājusi maksājumu saņēmējiem, nedz nosūtījusi citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tos novieto atsevišķā kontā kredītiestādē vai investē drošos, likvīdos, zema riska aktīvos, kā definējušas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes;
- b) tos novieto atsevišķi atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu lietotāju interesēs, aizsargājot pret citu maksājumu iestādes kreditoru prasījumiem, jo īpaši maksātnespējas gadījumā;

vai

tos nodrošina ar apdrošināšanas polisi vai kādu citu salīdzināmu garantiju, ko izsniedzis tāds apdrošināšanas uzņēmums vai kredītiestāde, kas nepieder tai pašai grupai, kam pieder pati maksājumu iestāde, par tādu pašu summu, kādu nošķirtu apdrošināšanas polises vai citas salīdzināmas garantijas neesamības gadījumā; attiecīgā summa izmaksājama gadījumā, ja maksājumu iestāde nespēj pildīt savas finanšu saistības.

2. Ja maksājumu iestādei izvirza prasību nodrošināt līdzekļus saskaņā ar 1. punktu, un daļu no 1. punktā minētajiem līdzekļiem izmanto turpmākiem maksājumu darījumiem un atlikumu izmanto pakalpojumiem, kas nav maksājumu pakalpojumi, uz šo saņemto līdzekļu daļu, kas saņemta maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, arī attiecas saistības saskaņā ar 1. punktu. Ja šī daļa svārstās vai nav iepriekš zināma, dalībvalstis drīkst atļaut maksājumu iestādēm piemērot šo punktu reprezentatīvai daļai, ko uzskata par tādu, ko izmanto maksājumu pakalpojumiem, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēstures datiem.
3. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes drīkst izvirzīt prasību, ka maksājumu iestādēm, kuras nenodarbojas ar citādu uzņēmējdarbību, vienīgi ar maksājumu pakalpojumiem, saskaņā ar 10. panta 1. punkta d) apakšpunktu, jāpilda 1. punktā izklāstītās nodrošinājuma prasības.
4. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes drīkst arī ierobežot šādas nodrošinājuma prasības attiecībā uz to maksājumu pakalpojumu lietotāju līdzekļiem, kuru individuālo līdzekļu kopsumma pārsniedz 600 *EUR* robežvērtību.

6. pants

Atļauju piešķiršana

- 1. Dalībvalstis prasa, lai tie uzņēmumi, kuri nav 1. panta 1. punkta a) līdz c) un da) līdz db) apakšpunktā minētie – un kas nav fiziskas un juridiskas personas, kuras gūst labumu no atkāpes 21. pantā –, kuri vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus, pirms maksājumu pakalpojumu sniegšanas sākuma iegūst atļauju būt par maksājumu iestādēm. Atļauju piešķir tikai dalībvalstī reģistrētām juridiskām personām.

1. Atļauju piešķir, ja pieteikumam pievienotā informācija un pierādījumi atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām un ja kompetentās iestādes pēc pieteikuma izskatīšanas vienojas par labvēlīgu vispārēju novērtējumu. Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var konsultēties ar valsts centrālo banku vai citām attiecīgām valsts iestādēm.
- 1.a Katrai maksājumu iestādei, kurai saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem ir reģistrēta mītne, galvenā mītne ir tajā dalībvalstī, kur tai ir reģistrēta mītne.
2. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību, maksājumu iestādei ir stingri pārvaldības pasākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar labi noteiktām, pārskatāmām un konsekventām atbildības pamatnostādņēm, efektīviem procesiem kā noteikt, pārvaldīt, uzraudzīt riskus, kam tās ir vai varētu būt pakļautas, un ziņot par tiem, kā arī atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras; šie pasākumi, procedūras un mehānismi ir vispārēji un proporcionāli attiecībā uz maksājumu iestādes nodrošināto maksājuma pakalpojumu veidu, apjomu un sarežģītību.
- 2.-a Ja maksājumu iestāde veic jebkādu no pielikumā norādītajiem maksājumu pakalpojumiem un vienlaicīgi iesaistās citās darījumu darbībās, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tiktu izveidota atsevišķa maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbības struktūrvienība, ja maksājumu iestādes ar maksājumiem nesaistītās darbības vājina vai var vājināt vai nu maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti, vai arī kompetento iestāžu spēju uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību visām šīs direktīvas prasībām
- 2.a Kompetentās iestādes atļauju atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu maksājumu iestādes vadību, tās nav pārliecinātas par to akcionāru vai dalībnieku piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība.

- 2.b Ja starp maksājumu iestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas saiknes, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 46. punktā, kompetentās iestādes atļauju piešķir tikai tad, ja šīs saiknes tām netraucē efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.
- 2.c Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām maksājumu iestādei ir ciešas saiknes, vai šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības tām netraucē nevainojami veikt uzraudzības uzdevumu.
3. Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs un tā ļauj attiecīgajai maksājumu iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus visā Kopienā vai nu atbilstoši pakalpojumu sniegšanas brīvībai, vai arī atbilstoši brīvībai veikt uzņēmējdarbību, ja vien šādi pakalpojumi ir minēti atļaujā.

7. pants

Lēmuma paziņošana

Trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums ir nepilnīgs, trīs mēnešu laikā pēc informācijas saņemšanas, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai, kompetentā iestāde informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauju piešķir vai atsaka.

Ja atļauju atsaka, paziņo atteikuma iemeslus.

7.a pants

Atļaujas atsaukšana

1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde:

- a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku; vai
 - b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem; vai
 - c) vairs neatbilst nosacījumiem par atļaujas piešķiršanu; vai
 - d) turpinot tās maksājumu pakalpojumu uzņēmējdarbību, apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti; vai
 - e) uz to attiecas kādi citi apstākļi, kuros valsts likumi paredz atļaujas atsaukšanu.
2. Jebkurš atļaujas atsaukums jāpamato, un par to jāinformē attiecīgās personas.
3. Atļaujas atsaukšanu publisko. Ieinteresētajām pusēm par to var paziņot arī kompetentā iestāde.

8. pants

Reģistrācija

Dalībvalstis izveido visu atļauju saņēmušo maksājumu iestāžu un to filiāļu un pārstāvniecību, kā arī visu fizisko un juridisko personu un to filiāļu un pārstāvniecību, kurām ir piešķirta atkāpe saskaņā ar 21. pantu, un iestāžu, kas minētas 2. panta 3) punktā un kurām atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus, publiski pieejamu reģistru. Tos iekļauj piederības dalībvalsts reģistrā.

Minētajā reģistrā norāda maksājumu pakalpojumus, kurus maksājumu iestāde ir tiesīga veikt vai kuru veikšanai fiziska vai juridiska persona ir reģistrējusies. Pilnvarotās maksājumu iestādes, reģistrā ieraksta atsevišķā sarakstā nekā fiziskās un juridiskās personas, kas reģistrētas saskaņā ar 21. pantu. Reģistrs ir publiski pieejams, tam var piekļūt tiešsaistē un to regulāri atjaunina.

9. pants

Atļaujas uzturēšana spēkā

Tiklīdz 5. pantā noteiktās informācijas un pierādījumu precizitāti ietekmē jebkādas izmaiņas, maksājumu iestāde attiecīgi nekavējoties informē par to piederības dalībvalsts kompetento iestādi.

9.a pants

Grāmatvedība un obligātā revīzija

1. Padomes Ceturtā direktīva 78/660/EEK un atbilstošos gadījumos Padomes Septītā direktīva 83/349/EEK un Direktīva 86/635/EEK, un Regula (EK) 1606/2002 *mutatis mutandis* piemērojamas maksājumu iestādēm.
2. Ja vien nav noteikts atbrīvojums Direktīvā 78/660/EEK un attiecīgos gadījumos Direktīvā 83/349/EEK un Direktīvā 86/635/EEK, maksājumu iestāžu gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīziju veic obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi Direktīvas 2006/43/EK nozīmē.

3. Uzraudzības nolūkā dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes sniegtu atsevišķu grāmatvedības informāciju par maksājumu pakalpojumiem, kā izklāstīts pielikumā, un attiecībā uz 10. panta 1. punktā norādītajām darbībām, par kurām sniedz revīzijas ziņojumu. Minēto ziņojumu attiecīgā gadījumā sagatavo obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmums.
4. Direktīvas 2006/48/EK 53. pantā paredzētās saistības *mutatis mutandis* attiecas uz maksājumu iestāžu obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem attiecībā uz maksājumu pakalpojumu darbībām.

10. pants

Darbības

1. Papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai, kā izklāstīts pielikumā, maksājumu iestādes ir tiesīgas veikt šādas darbības:
 - a) svītrots
 - b) darbības pakalpojumu un ar tiem cieši saistītu palīgpakalpojumu sniegšana, piemēram, maksājumu darījumu izpildes nodrošināšana, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumi, glabāšana, kā arī datu uzglabāšana un apstrāde;
 - c) maksājumu sistēmu darbība, neskarot 23. pantu;
 - d) uzņēmējdarbība, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā spēkā esošos Kopienas un valsts tiesību aktus.

2. Ja maksājumu iestādes sniedz maksājumu pakalpojumus atbilstoši 1. punkta a) apakšpunktam, tām var būt tikai maksājumu konti, ko izmanto vienīgi maksājumu darījumiem; jebkuri līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājami līdzekļi Direktīvas 2006/48/EK 5. panta nozīmē vai elektroniskā nauda Direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta nozīmē .
- 2.a Maksājumu iestādes var piešķirt ar maksājumu pakalpojumiem saistītus kredītus, kā norādīts pielikuma 4., 5. un 8 punktā, tikai tad, ja ir ievērotas šādas prasības:
- a) kredīts ir speciāls kredīts un to piešķir vienīgi sakarā ar darījuma izpildi, un
 - b) neatkarīgi no valsts noteikumiem par kredītu sniegšanu, izmantojot kredītkartes, sakarā ar maksājumu piešķirtais un saskaņā ar 6. panta 3. punktu un 20. pantu izsniegtais kredīts ir atmaksājams īsā laikā, kas nekādā gadījumā nav ilgāks par divpadsmit mēnešiem, un
 - c) šādu kredītu nepiešķir no finanšu līdzekļiem, kas saņemti vai tiek turēti maksājumu darījumu izpildes nolūkā, un
 - d) lai atbilstu uzraudzības iestādes prasībām, maksājumu iestādes pašu kapitāls jebkurā laikā ir atbilstīgs piešķirtā kredīta kopējai summai.
- 2.b Maksājumu iestādes nevar pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus Direktīvas 2006/48/EK 5. panta nozīmē.

3. Šī Direktīva neskar valstu pasākumus, ar ko īsteno Direktīvu 87/102/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu. Šī Direktīva neskar arī citus atbilstīgus Kopienas vai valstu tiesību aktus attiecībā uz tiem aspektiem, ko nesaskaņo ar šo Direktīvu saistībā ar patēriņa kredīta piešķiršanas nosacījumiem atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

2. IEDAĻA

CITAS PRASĪBAS

11. pants

Pārstāvniecību vai ārpakalpojumu darbību izmantošana

1. Ja maksājumu iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus ar pārstāvniecības starpniecību, tā piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
 - a) pārstāvniecības vārdu/ nosaukumu un adresi;
 - b) aprakstu par iekšējās kontroles mehānismu, ko pārstāvniecības izmantos, lai ievērotu noteikumus par to, lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanu saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK;
 - c) svītrots
 - d) datus par direktoriem un personām, kas atbild par tās pārstāvniecības vadību, ko izmantos maksājumu pakalpojumu sniegšanai, kā arī pierādījumus tam, ka šīs personas ir atbilstīgas un piemērotas.
- 1.a Ja kompetentās iestādes saņem 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto informāciju, tad tās pārstāvniecību var iekļaut reģistrā, kas izveidots saskaņā 8. pantu.
- 1.b Pirms pārstāvniecības iekļaušanas reģistrā kompetentās iestādes, ja tās uzskata, ka tām sniegtā informācija ir nepareiza, var veikt papildu darbību, lai attiecīgo informāciju pārbaudītu.

- 1.c Ja pēc šīs darbības kompetentās iestādes nav pārliecinātas par to, ka informācija, kas tām sniegta atbilstīgi 1. punkta a) līdz d) apakšpunktam, ir pareiza, tās neiekļauj attiecīgās pārstāvniecības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar 8. pantu.
- 1.d Ja maksājumu iestāde vēlas veikt darbības citā dalībvalstī, iesaistot pārstāvniecību vai izveidojot filiāli, tai jāievēro 20. pantā izklāstītās procedūras. Pirms tādā gadījumā pārstāvniecību vai filiāli reģistrēt saskaņā ar šo pantu, piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm jāinformē uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes par savu nodomu reģistrēt pārstāvniecību vai filiāli un jāņem vērā to atzinums.
- 1.e Ja minētās uzņēmēja dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar paredzēto pārstāvniecības iesaistīšanu vai filiāles izveidošanu notiek vai ir notikusi, vai ir mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas 2005/60/EK izpratnē, kā arī aizdomām, ka šādas pārstāvniecības iesaistīšana vai šādas filiāles izveidošana varētu palielināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, tās informē uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes, kas var atteikties reģistrēt attiecīgo pārstāvniecību vai filiāli vai arī atsaukt pārstāvniecības vai filiāles reģistrāciju, ja tāda jau veikta.
2. Ja maksājumu iestāde vēlas uzticēt maksājumu pakalpojumu darbības funkcijas ārpalpojumu sniedzējiem, tā attiecīgi informē par to savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.
- Svarīgu darbības funkciju uzticēšanu ārpalpojumu sniedzējiem nedrīkst darīt veidā, kas var būtiski kaitēt tās iekšējās kontroles kvalitātei un kompetento iestāžu spējam uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Otrā apakšpunkta nozīmē darbības funkciju uzskata par svarīgu, ja tās nepilnīga izpilde vai izpildes trūkums būtiski vājinātu maksājumu iestādes nepārtrauktu atbilstību šajā sadaļā paredzētajā darbības atļaujā noteiktajām prasībām vai citiem tās pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu, vai tās finansiālo darbību, vai tās maksājumu pakalpojumu stabilitāti un nepārtrauktību.

Dalībvalstis nodrošina, lai uzticot svarīgas darbības funkcijas ārpakalpojumu sniedzējiem, maksājumu iestādes izpilda šādus nosacījumus:

- a) ārpakalpojumi nedrīkst paredzēt augstākās vadības atbildības deleģēšanu;
 - b) šajā direktīvā noteiktajām maksājumu iestādes saistībām un pienākumiem attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu izmantotājiem jāpaliek nemainīgiem;
 - c) nedrīkst vājināt nosacījumus, kuriem maksājumu iestādei jāatbilst, lai to varētu pilnvarot atbilstīgi šai sadaļai un lai šis pilnvarojums paliktu spēkā;
 - d) nedrīkst atcelt vai grozīt jebkurus citus nosacījumus, ar kādiem maksājumu iestādei izsniegta atļauja.
3. Maksājumu iestādes nodrošina, lai pārstāvniecības vai filiāles, kas rīkojas to vārdā, attiecīgi par to informētu maksājumu pakalpojumu lietotājus.

2. IEDAĻA

CITAS PRASĪBAS

12. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja maksājumu iestādes darbības funkciju izpildi uztic trešām pusēm, attiecīgās maksājumu iestādes veiktu piemērotus pasākumus, kas nodrošina šīs direktīvas prasību ievērošanu.
2. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes saglabā pilnu atbildību par visām to darbinieku vai pārstāvniecību, filiāļu vai struktūru, kam uzticēts veikt ārpakalpojumus, darbībām.

13. pants

Uzskaites dokumentācija

Dalībvalstis pieprasa maksājumu iestādēm vismaz piecus gadus saglabāt visus šai sadaļai atbilstīgos dokumentus, neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgos Kopienas vai valsts tiesību aktus.

14. pants

Galvenās mītnes atrašanās vieta

Svītrots.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN UZRAUDZĪBA

15. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšana

1. Dalībvalstis par atļauju izsniegšanu maksājumu iestādēm un minēto maksājumu iestāžu, kas pilda šajā sadaļā paredzētos pienākumus, pienācīgu uzraudzību atbildīgajām kompetentajām iestādēm izrauga vai nu valsts iestādes vai struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai ko atzinušas valsts iestādes, tostarp valstu centrālās bankas, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras.
Kompetentajām iestādēm jābūt tādām, kas garantētu neatkarību no tirgus dalībniekiem un izvairītos no interešu konfliktiem. Neskarot pirmo daļu, tās nedrīkst būt maksājumu iestādes, kredītiestādes, elektroniskās naudas iestādes vai pasta žiro norēķinu iestādes.
Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm būtu visas pienākumu veikšanai vajadzīgās pilnvaras.
3. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena šajā sadaļā aptvertajos jautājumos kompetenta iestāde, dalībvalstis nodrošina šo iestāžu ciešu sadarbību, tā lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos uzdevumus. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad šajā sadaļā iekļauto jautājumu kompetentās iestādes nav kompetentās iestādes, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību.
4. Saskaņā ar 1. punktu izraudzīto kompetento iestāžu pienākumus pilda piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. 1. punktā nav noteikts, ka kompetentajām iestādēm liek uzraudzīt maksājumu iestāžu uzņēmējdarbību, izņemot Pielikumā minēto maksājumu pakalpojumu sniegšanu un 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto darbību veikšanu.

16. pants

Pastāvīga uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko veic kompetentās iestādes nolūkā pārbaudīt pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, piemērotas un atbilstīgas riskiem, kam pakļautas maksājumu iestādes.
- Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentajām iestādēm ir tiesības veikt šādus konkrētus pasākumus:
- a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai uzraudzītu atbilstību;
 - b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, jebkurā struktūrā, kas sniedz maksājumu darījumu ārpakalpojumus, jebkādā pārstāvniecībā vai filiālē, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, par ko atbild maksājumu iestāde;
 - c) izdot ieteikumus un pamatnostādnes un attiecīgā gadījumā – saistošus administratīvos noteikumus;
 - d) svītrots
 - e) apturēt vai atsaukt atļauju gadījumos, kas minēti 7.a pantā.

2. Ciktāl tas nav pretrunā ar darbības atļaujas atsaukšanas kārtību un krimināltiesību normām, dalībvalstis nodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes attiecībā uz maksājumu iestādēm vai to faktiskajiem vadītājiem par normatīvo vai administratīvo aktu pārkāpšanu saistībā ar to maksājumu pakalpojumu darbību vai darbības uzraudzību, kā arī attiecībā uz tiem pieņemt vai noteikt sodus vai pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu konstatētos pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus.
3. Neskarot 5.a panta 1. un 2. punkta un 5.b un 5.c panta prasības, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes ir tiesīgas veikt 1. punktā izklāstītos pasākumus, lai nodrošinātu pietiekošu kapitālu maksājumu pakalpojumu sniegšanai, jo īpaši gadījumos, kad maksājumu iestāžu ar maksājumiem nesaistītā darbība vājina vai var vājināt maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti.

17. pants

Dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visas personas, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī eksperti, kas rīkojas kompetento iestāžu vārdā, būtu pakļauti pienākumam glabāt dienesta noslēpumu, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.
2. Veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar 19. pantu, ievēro stingras dienesta noslēpuma glabāšanas prasības, lai nodrošinātu personas un uzņēmuma tiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis var piemērot šo pantu, ņemot vērā Direktīvas 2006/48/EK 44. līdz 52. panta noteikumus *mutatis mutandis*.

18. pants
Tiesības vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas attiecībā uz maksājumu iestādēm atbilstoši tiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, varētu apstrīdēt tiesās.
2. Šā panta pirmā daļa attiecas arī uz atturēšanos no rīcības.

19. pants
Informācijas apmaiņa

1. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas viena ar otru un, attiecīgā gadījumā, ar Eiropas Centrālo Banku un dalībvalstu centrālajām bankām un citām atbilstīgām kompetentām iestādēm, kas ir ieceltas saskaņā ar Kopienas vai valsts tiesību aktiem, ko piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:
 - a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;
 - b) Eiropas Centrālo Banku un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes un, attiecīgā gadījumā, citām valsts iestādēm, kas atbild par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;

- c) citas atbilstīgas iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu 95/46/EK, Direktīvu 2005/60/EK un citiem Kopienas tiesību aktiem, ko piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem, kuri piemērojami saistībā ar personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, kā arī noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu.

20. pants

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkura atļauju saņēmusi maksājumu iestāde, kas vēlas pirmoreiz sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, par to informē kompetentās iestādes savā piederības dalībvalstī.
Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc tādas informācijas saņemšanas paziņo uzņēmēja dalībvalsts kompetentajām iestādēm maksājumu iestādes nosaukumu un adresi, par filiāles vadību atbildīgo personu vārdus, filiāles organizatorisko struktūru un maksājumu pakalpojumu veidu, ko tā gatavojas sniegt uzņēmēja dalībvalsts teritorijā.
2. Lai varētu veikt pārbaudes un vajadzīgos pasākumus, kas paredzēti 16. pantā attiecībā uz maksājumu iestādes filiāli vai pārstāvniecību, vai ārpakalpojumu struktūru, kura atrodas citas dalībvalsts teritorijā, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde sadarbojas ar uzņēmēja dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
3. Sadarbojoties saskaņā ar 1. un 2. punktu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde informē uzņēmēja dalībvalsts kompetento iestādi katru reizi, kad tā gatavojas veikt pārbaudi uz vietas uzņēmēja dalībvalsts teritorijā.
Tomēr gadījumā, ja to vēlas abas iestādes, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var deleģēt uzņēmēja dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzdevumu veikt pārbaudes uz vietas minētajā iestādē.

4. Kompetentās iestādes savstarpēji sniedz visu būtisko un/vai atbilstīgo informāciju, jo īpaši gadījumos, kad filiāle, pārstāvniecība vai ārpakalpojumu struktūra ir izdarījusi pārkāpumu vai ir aizdomas, ka tā izdarījusi pārkāpumu. Šajā ziņā kompetentās iestādes pēc lūguma paziņo jebkādu atbilstīgu informāciju un pēc savas iniciatīvas paziņo visu būtisko informāciju.
- 4.a Minētais neskar Direktīvā 2005/60/EK un Regulā (EK) Nr. 1781/2006, jo īpaši Direktīvas 2005/60/EK 37. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1781/2006 15. panta 3. punktā paredzēto kompetento iestāžu pienākumu uzraudzīt vai pārbaudīt atbilstību attiecīgajā direktīvā vai regulā noteiktajām prasībām.

4. IEDAĻA

ATKĀPE

21. pants

Nosacījumi

1. Neskarot 8. pantu, dalībvalstis var attiekties no vai atļaut savām kompetentajām iestādēm atteikties no visas vai daļas no 1. līdz 3. iedaļā izklāstītās procedūras un nosacījumu piemērošanas, izņemot 15., 17. līdz 19. pantu, un atļaut fiziskas un juridiskas personas iekļaut 8. pantā paredzētajā reģistrā, ja:
 - (a) attiecīgās personas, tostarp jebkuras pārstāvniecības, par ko tā uzņemas pilnu atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos veikto maksājumu darījumu vidējā summa nepārsniedz 3 miljonus mēnešī; minētā prasība jānovērtē attiecībā uz tās komercdarbības plānā paredzēto maksājumu darījumu kopējo summu, ja vien kompetentā iestāde neprasa minēto plānu koriģēt;un
 - b) neviena no uzņēmumu vadībā vai darbībā iesaistītajām fiziskajām personām nav bijusi tiesāta par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.
- 1.b Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas reģistrēta saskaņā ar šo pantu, galvenajai mītnei vai dzīvesvietai jābūt tajā dalībvalstī, kur tā faktiski veic uzņēmējdarbību.
2. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm. Uz tām tomēr neattiecas 6. panta 3. punkts un 20. pants.

- 2.a Dalībvalstis var arī noteikt, ka jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta saskaņā ar šo pantu, var veikt tikai dažas no 10. pantā norādītajām darbībām.
3. Šā panta 1. punktā minētās personas ziņo kompetentajām iestādēm par visām savas situācijas izmaiņām, kas attiecas uz 1. punktā norādīto nosacījumu. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja šā panta nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgā persona atbilstīgi 6. pantā noteiktajai kārtībai pieprasa atļauju 30 kalendāro dienu laikā.
4. Atbrīvojumu nevar piemērot attiecībā uz Direktīvā 2005/60/EK paredzētajiem noteikumiem vai valstu noteikumiem par vēršanos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

22. pants

Paziņošana un informācija

Ja dalībvalsts izmanto 21. pantā paredzēto atkāpi, tā attiecīgi to paziņo Komisijai vēlākais termiņā, kas noteikts 85. panta 1. punktā, un nekavējoties paziņo tai par visām turpmākajām izmaiņām. Turklāt tā paziņo Komisijai attiecīgo fizisko un juridisko personu skaitu un katru gadu informē Komisiju par maksājumu darījumu kopējo summu katra kalendārā gada 31. decembrī, kā paredzēts 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. nodaļa

Kopēji noteikumi

23. pants

Piekļuve maksājumu sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi par atļauju saņēmušu vai reģistrētu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas ir juridiskas personas, piekļuvi maksājumu sistēmām ir objektīvi, nediskriminējoši un samērīgi un ka tie netraucē piekļuvi vairāk, nekā tas vajadzīgs gan aizsardzībai pret īpašiem riskiem – tādiem kā norēķinu risks, darbības risks, uzņēmuma risks, gan maksājumu sistēmas finansiālās un darbības stabilitātes aizsardzībai.
Maksājumu sistēmas nevar noteikt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai citām maksājumu sistēmām nevienu no šādām prasībām:
 - a) ierobežojošus noteikumus attiecībā uz efektīvu līdzdalību citās maksājumu sistēmās;
 - b) noteikumu, kas savstarpēji diskriminē atļauju saņēmušos pakalpojumu sniedzējus vai reģistrētus maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz to tiesībām, pienākumiem un pilnvarām;
 - c) jebkādus ierobežojumus, kuru pamatā ir iestādes statuss.
2. 1. punktu nepiemēro:
 - a) Direktīvā 98/26/EK noteiktajām maksājumu sistēmām, un
 - b) maksājumu sistēmām, kas sastāv tikai un vienīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas pieder vienai grupai, kas sastāv no struktūrām, kurām ir kapitāla saistības, kas piešķir vienai no saistītajām struktūrām faktisku kontroli pār pārējām, un

- c) maksājumu sistēmas, kas atbilst visām šādām prasībām:
- vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs (viena struktūra vai grupa) sniedz vai var sniegt maksājumu pakalpojumu gan maksātājam, gan arī maksājuma saņēmējam un viens ir atbildīgs par sistēmas vadību; un
 - ja vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs (viena struktūra vai grupa) atļauj citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piedalīties sistēmā, tie nav tiesīgi savā starpā vienoties par samaksu attiecībā uz maksājumu sistēmu, kaut gan tie var izveidot savus izcenojumus attiecībā uz maksātājiem un maksājumu saņēmējiem.

23.a pants

Tikai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem dota atļauja veikt maksājumu pakalpojumus

Dalībvalstis aizliedz fiziskām vai juridiskām personām, kas nav ne maksājumu pakalpojumu sniedzēji, ne arī skaidri izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas, sniegt pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus.

III SADAĻA

Maksājumu pakalpojumu noteikumu pārskatāmība un informācijas prasības

-1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

23.b pants

Darbības joma

1. III sadaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, pamatlīgumiem un maksājumu darījumiem, uz ko tie attiecas. Iesaistītās puses var vienoties, ka to nepiemēro pilnībā vai piemēro daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.
2. Dalībvalsts var paredzēt, ka šīs sadaļas noteikumus mikrouzņēmumiem piemēro tāpat kā tos piemēro patērētājiem.
3. Šī direktīva neskar valstu pasākumus, ar ko ievieš Direktīvu 87/102/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu. Šī direktīva saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem neskar arī citus atbilstīgus Kopienas vai valstu tiesību aktus attiecībā uz aspektiem, ko ar šo direktīvu nesaskaņo attiecībā uz patēriņa kredītu piešķiršanu.

23.c pants

Citi noteikumi Kopienas tiesību aktos

Šīs sadaļas nosacījumi neskar jebkādus Kopienas tiesību aktus, kuros ir iekļautas papildu prasības par iepriekšēju informēšanu.

Tomēr tad, ja ir piemērojama arī Direktīva 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu, minētās direktīvas 3. panta 1. punkta noteikumus par informācijas sniegšanu – izņemot 2. punkta c) līdz g) apakšpunktu, 3. punkta a), d) un e) apakšpunktu un 4. punkta b) apakšpunktu – aizvieto ar šīs direktīvas 25., 26., 30. un 31. pantu.

23.d pants

Maksa par informāciju

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar prasīt no maksājumu pakalpojuma lietotāja maksu par informācijas sniegšanu saskaņā ar šo sadaļu.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties par maksu par tādu papildu vai biežāk sniegtu informāciju vai par tās sniegšanu ar saziņas līdzekļiem, kas nav paredzēti pamatlīgumā, ko sniedz pēc pakalpojumu lietotāja lūguma.
3. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var uzlikt maksu par informāciju, kā noteikts 2. punktā, maksai ir jābūt piemērotai un atbilstīgai maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

23.e pants

Pienākums pierādīt informāciju

Dalībvalstis var paredzēt, ka pienākums pierādīt ir maksājumu pakalpojuma sniedzēja atbildība – pakalpojumu sniedzējs pierāda, ka ir ievērojis šajā sadaļā noteiktās informācijas prasības.

23.f pants

Atkāpe no informācijas prasībām attiecībā uz mikromaksājumu instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kas saskaņā ar pamatlīgumu attiecas tikai uz atsevišķiem maksājumu darījumiem, kuri nepārsniedz 30 *EUR* vai kuriem vai nu ir 150 *EUR* tērēšanas limits, vai arī uzkrāti līdzekļi, kas nekad nepārsniedz 150 *EUR*:
 - a) atkāpjoties no 30., 31. un 35. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātāju tikai ar informāciju par maksājumu pakalpojumu galvenajām iezīmēm, tostarp maksājumu instrumentu izmantošanas veidu, atbildību, iekasētajiem izdevumiem un citu būtisku informāciju, kas vajadzīga, lai varētu pieņemt pamatotu lēmumu, kā arī norāda, kur viegli pieejama cita informācija, kas pieprasīta saskaņā ar 31. pantu;
 - aa) var vienoties par to, ka atkāpjoties no 33. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevar uzlikt pienākumu ierosināt izmaiņas līguma nosacījumos tādā pašā veidā kā norādīts 30. panta 1. punktā;
 - b) var panākt vienošanos, ka, atkāpjoties no 36. un 37. panta, pēc maksājuma darījuma veikšanas:
 - i) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina vai dara pieejamu tikai atsauci, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam noteikt maksājumu darījumu, tā summu un izdevumus un/vai, ja veikti vairāki tāda paša veida maksājumu darījumi tam pašam maksājuma saņēmējam, tikai informāciju par šo maksājumu darījumu kopējo summu un izdevumiem;

- ii) maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma nodrošināt vai darīt pieejamu i) apakšpunktā minēto informāciju, ja maksājumu instruments ir lietots anonīmi, vai ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs citādi nav tehniski spējīgs to nodrošināt. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam iespēju pārbaudīt uzkrāto līdzekļu summu.

2. Svītrots

3. Maksājumu darījumiem tikai valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz 500 *EUR* priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.

4. Svītrots

1. nodaļa

Vienreizēja maksājuma darījumi

24. a pants

Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro vienreizējiem maksājuma darījumiem, uz kuriem neattiecas pamatlīgums.
2. Ja maksājuma uzdevumu vienreizējam maksājuma darījumam iesniedz ar maksājumu instrumentu, uz ko attiecas pamatlīgums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt vai darīt pieejamu informāciju, kas maksājumu pakalpojuma lietotājam jau ir sniegta, pamatojoties uz pamatlīgumu ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai ko viņam sniegs saskaņā ar šo pamatlīgumu.

25. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojuma izmantotājam tam viegli pieejamā formā nodotu informāciju un noteikumus atbilstīgi 26. pantam, pirms maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds vienreizēja maksājuma pakalpojuma līgums vai piedāvājums. Pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja lūguma maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju un noteikumus sniedz uz papīra vai cita pastāvīga informācijas nesēja. Tos izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.

2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts vienreizēja maksājuma līgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar 1. punktu uzreiz pēc darījuma izpildes.
3. 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot vienreizēja maksājuma līguma projektu vai maksājuma uzdevuma projektu, kas ietver informāciju saskaņā ar 26. pantu.

26. pants

Informācija un noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz vai dara pieejamu šādu informāciju un noteikumus:
 - (a) norādi uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi izpildīt maksājuma uzdevumu;
 - (b) maksājumu pakalpojuma izpildes maksimālo laiku;
 - (c) visas izmaksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam un – vajadzības gadījumā – maksu sadalījumu;
 - (ca) attiecīgā gadījumā faktisko vai valūtas standarta kursu, ko piemēro maksājuma darījumam;
2. Attiecīgā gadījumā jebkāda 31. pantā norādītā informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jānodod tam viegli pieejamā veidā .

27.a pants

Informācija maksātājam pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas

Pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs – tādā pašā veidā kā noteikts 25. panta 1. punktā – nekavējoties sniedz vai dara pieejamu maksātājam šādu informāciju:

- (a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā informāciju par maksājuma saņēmēju;
- (b) maksājuma darījuma summa valūtā, kāda izmantota maksājuma uzdevumā;
- (ba) jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam, un – attiecīgā gadījumā - izmaksu sadalījums;
- (c) attiecīgā gadījumā – maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, vai atsauci uz to, ja tas atšķiras no kursa, kas noteikts saskaņā ar 26. panta 1. punkta ca) apakšpunktu un maksājuma darījuma summu pēc šādas valūtas maiņas;
- (d) diena, kad saņemts maksājuma uzdevums.

28. pants

Informācija maksājuma saņēmējam pēc darījuma izpildes

Nekavējoties pēc maksājuma darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā kā noteikts 25. panta 1. punktā sniedz vai dara pieejamu maksājuma saņēmējam šādu informāciju:

- (a) atsauce, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā –maksātāju, kā arī jebkāda informācija, kas sniegta līdz ar maksājuma darījumu;
- (b) maksājuma darījuma summu – tādā valūtā, kādā ir maksājuma saņēmēja līdzekļi;
- (c) jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam, un – attiecīgā gadījumā - izmaksu sadalījums;
- (d) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa pirms valūtas maiņas;
- (e) kreditēšanas valūtēšanas diena.

2. nodaļa

Pamatlīgumi

29. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro maksājuma darījumiem, uz ko neattiecas pamatlīgums .

30. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis prasa, lai laicīgi pirms tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds pamatlīgums vai piedāvājums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam, izmantojot papīru vai jebkādu citu pastāvīgo informācijas nesēju, būtu jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam informācija un noteikumi atbilstīgi 31. pantam. Tos izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidri saprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās .
2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts pamatlīgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj izpildīt 1. punkta nosacījumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savas saistības saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu uzreiz pēc pamatlīguma noslēgšanas.
3. 1. punktā minētās saistības arī var izpildīt, iesniedzot pamatlīguma projektu, kas ietver informāciju saskaņā ar 31. pantu.

31.a pants
Informācija un noteikumi

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz šādu informāciju un noteikumus:

(1) maksājumu pakalpojumu sniedzējs

- (a) maksājumu pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā galvenās mītnes ģeogrāfiskā adrese un, attiecīgā gadījumā, tā filiāles vai pārstāvniecības ģeogrāfiskā adrese, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, un jebkādas citas adreses, tostarp elektroniskā pasta adresi, kas ir atbilstīga saziņai ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju;
- (b) svītrots
- (c) dati par attiecīgo uzraugošo iestādi un par 8. pantā minēto reģistru vai jebkādu citu atbilstīgu publisku reģistru, kas sniedz pakalpojumu sniedzējam pilnvaras un reģistrācijas numuru vai līdzvērtīgus identificēšanas līdzekļus, kas noteikti attiecīgajā reģistrā;
- (d) svītrots

(2) maksājumu pakalpojumu izmantošana

- (a) sniedzamā pakalpojuma galveno īpašību apraksts,
- (b) norāde uz informāciju vai pakalpojuma lietotāja identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi izpildīt maksājuma uzdevumu;
- (c) veidu un procedūru, kā sniedz piekrišanu maksājumu darījuma izpildei un šādas piekrišanas atsaukumam atbilstīgi 41. un 56. pantam;

- (d) norāde par laiku, kādā saņemts maksājumu uzdevums, kā noteikts 54. panta 1. punktā, un maksājumu pakalpojumu sniedzēja noslēgšanas laiku (*cut-off time*);
- (e) maksājumu pakalpojumu izpildes maksimālais laiks;
- (f) ja ir iespēja vienoties par tērēšanas limitu, ko paredz maksājumu instrumentiem saskaņā ar 43. panta 1. punktu;

(3) *maksas, procentu maksas un valūtu maiņas likmes*

- (a) visas izmaksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā tā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, un – attiecīgā gadījumā – izmaksu sadalījums;
- (b) attiecīgā gadījumā piemērojamās procentu likmes un maiņas kursus, vai, ja jāizmanto standarta procentu un maiņas kurss, faktiskās procentu likmes aprēķina metodi un attiecīgo šādas procentu likmes vai maiņas kursa noteikšanas datumu un likmi vai pamatu;
- (c) ja ir vienošanās – standarta procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņu tūlītēja piemērošana un informācijas prasības saistībā ar izmaiņām atbilstīgi 33. panta 2. punktam;

(4) *saziņa*

- (a) attiecīgā gadījumā – saziņas līdzekļi, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāja sakaru iekārtām, par kurām puses vienojas, lai pārsūtītu informāciju vai paziņojumus saskaņā ar šo direktīvu;
- (b) tas, kādā veidā un cik bieži ir jāsniedz vai jādara pieejama šajā direktīvā noteiktā informācija;

- (c) valoda vai valodas, kādās ir jāslēdz pamatlīgums un kurās veic saziņu šo līgumattiecību laikā;
- (d) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības saņemt pamatlīguma nosacījumus un informāciju un noteikumus atbilstīgi 32. pantam;

(5) *drošības un labošanas pasākumi*

- (a) attiecīgā gadījumā – pasākumu apraksts, kas jāveic maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājuma instrumenta drošai uzglabāšanai, un informācija par to, kā informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju saistībā ar 46. panta b) apakšpunktu;
- (b) ja ir vienošanās – nosacījumi, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējs patur tiesības bloķēt maksājumu instrumentu saskaņā ar 43. pantu;
- (c) atsauce uz maksātāja atbildību saskaņā ar 50. pantu, tostarp informāciju par attiecīgo summu;
- (d) informācija par to, kā un kad maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādiem neatļautiem vai nepareiziem darījumiem atbilstīgi 47.a pantam, kā arī par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par neatļautiem maksājumu darījumiem saskaņā ar 49. pantu;
- (e) norāde uz maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar 67. pantu;
- (f) kompensācijas noteikumus saskaņā ar 52. un 53. pantu;

(6) *izmaiņas pamatlīgumā un pamatlīguma beigas*

- (a) ja ir vienošanās – informācija par to, ka var uzskatīt, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis nosacījumu izmaiņas, kā noteikts 33. pantā, ja viņš līdz ierosinātajai izmaiņu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt;
- (b) līguma termiņš;
- (c) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības lauzt pamatlīgumu un jebkādas vienošanās saistībā ar tā laušanu atbilstīgi 33. panta 1. punktam un 34. pantam;

(7) *pārsūdzības*

- (a) jebkurš līguma noteikums par tiesībām, ko piemēro pamatlīgumam, un/vai kompetento tiesu;
- (b) norāde par sūdzībām un strīdu ārpustiesas izšķiršanas procedūrām, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam ir pieejamas saskaņā ar IV sadaļas 4. nodaļu.

32. pants

Informācijas un pamatlīguma noteikumu pieejamība

Jebkurā līgumattiecību laika posmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības pēc viņa lūguma saņemt pamatlīguma nosacījumus, kā arī 31. pantā norādīto informāciju un noteikumus papīra formā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.

33. pants
Izmaiņas līguma nosacījumos

1. Jebkādas izmaiņas pamatlīgumā, kā arī 31. pantā noteiktajā informācijā un noteikumos, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ierosina tādā pašā veidā, kā norādīts 30. panta 1. punktā, un ne vēlāk kā divus mēnešus pirms to ierosinātās piemērošanas dienas .

Vajadzības gadījumos saskaņā ar 31. panta 6. punkta a) apakšpunktu maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir jāinformē maksājumu pakalpojumu lietotājs par to, ka var uzskatīt, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis šīs izmaiņas, ja viņš līdz to pilnīgas spēkā stāšanās datumam nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka viņš tām nepiekrīt. Šādā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs norāda, ka maksājumu pakalpojuma lietotājam ir tiesības nekavējoties un bez soda maksājuma lauzt pamatlīgumu līdz izmaiņu piemērošanas dienai.

2. Procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņas var piemērot uzreiz un bez iepriekšējas paziņošanas, ja par šādām tiesībām ir panākta vienošanās pamatlīgumā, un ja šo izmaiņu pamatā ir standarta procentu likmes vai maiņas kurss, par ko ir panākta vienošanās atbilstīgi 31. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktam. Maksājumu pakalpojumu lietotāju pēc iespējas ātrāk informē par izmaiņām procentu likmē tādā pašā veidā, kā noteikts 30. panta 1. punktā, izņemot, ja puses ir vienojušās par konkrētu periodiskumu vai veidu, kādā ir jāsniedz vai jādara pieejama informācija . Tomēr procentu likmes vai maiņas kursa izmaiņas, kas ir labvēlīgākas maksājuma pakalpojumu lietotājam, var piemērot bez iepriekšējas paziņošanas.
3. Izmaiņas procentu likmēs vai maiņas kursā, ko izmanto maksājumu darījumos, īsteno un aprēķina neitrāli, lai nediskriminētu maksājumu pakalpojumu lietotājus .

34. pants
Līguma laušana

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu jebkurā laikā, izņemot, ja puses ir vienojušās par iepriekšējas paziņošanas termiņu. Šāds termiņš nevar būt ilgāks par vienu mēnesi .
- 1a. Par tāda pamatlīguma laušanu, kas noslēgts uz laiku, kas pārsniedz 12 mēnešus, vai arī uz nenoteiktu laiku, maksājumu pakalpojumu lietotājam maksu nenosaka, ja pagājuši 12 mēneši. Visos pārējos gadījumos līguma laušanas maksa ir saprātīga un samērīga ar izdevumiem .
- 1b. Ja panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu lietotājs var lauzt pamatlīgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, paziņojot par to vismaz divus mēnešus iepriekš – tāpat kā noteikts 30. panta 1. punktā.
2. Maksas, ko regulāri iekasē par maksājumu pakalpojumiem, maksājumu pakalpojumu lietotājs maksā vienīgi proporcionāli līdz līguma beigām. Ja šādu maksu veic avansā, to proporcionāli atmaksā.
- 2a. Šā panta nosacījumi neskar dalībvalstu tiesību aktus un noteikumus, ar ko nosaka puses tiesības paziņot, ka līgums ir spēkā neesošs.
3. Dalībvalstis var paredzēt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

35. pants

Informācija pirms atsevišķa maksājumu darījuma izpildes

Gadījumā, ja atsevišķu maksājumu darījumu veic saskaņā ar pamatlīgumu, ko ierosināja maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu lietotāja lūguma attiecībā uz šo konkrēto maksājuma darījumu sniedz precīzu informāciju par maksimālo izpildes laiku un maksu, kas jāsedz maksātājam un – attiecīgā gadījumā – izmaksu sadalījumu.

36. pants

Informācija maksātājam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc tam, kad atsevišķa maksājumu darījuma summa ir noņemta no maksātāja konta, vai, ja maksātājs pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas neizmanto maksāšanas kontu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā noteikts 30. panta 1. punktā, sniedz maksātājam šādu informāciju:
 - (a) atsauce, kas ļauj maksātājam identificēt katru maksājuma darījumu, un attiecīgā gadījumā informācija par maksājuma saņēmēju;
 - (b) maksājuma darījuma summu valūtā, kādā tā noņemta no maksātāja konta, vai valūtā, kādā izmantota maksājuma uzdevumā;
 - (c) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs un tās sadalījums, vai procenti, kas jāmaksā maksātājam;
 - (d) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa pēc valūtas maiņas;
 - (e) debitēšanas valutēšanas diena vai maksājuma uzdevuma saņemšanas diena .

2. Pamatlīgumā var būt iekļauts noteikums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī, un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksātājam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.
3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējam uzlikt par pienākumu nodrošināt informāciju sniegt papīra formātā reizi mēnesī bez maksas.

37. pants

Informācija maksājuma saņēmējam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc atsevišķa maksājuma darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, kā minēts 30. panta 1. punktā sniedz maksājuma saņēmējam šādu informāciju:
 - (a) atsauce, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu, un attiecīgā gadījumā –maksātāju, kā arī jebkāda informācija, kas sniegta līdz ar maksājuma darījumu;
 - (b) svītrots;
 - (c) maksājuma darījuma summa valūtā, kāda izmantota maksājuma uzdevumā;
 - (d) attiecīgā gadījumā jebkuras maksājuma darījuma maksas apmērs un tās sadalījums, vai procenti, kas jāmaksā maksātājam;
 - (e) attiecīgā gadījumā – maiņas kurss, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summa pirms valūtas maiņas;

- (f) kreditēšanas valutēšanas diena.
2. Pamatlīgumā var būt iekļauts noteikums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī, un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksājuma saņēmējam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.
3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējam uzlikt par pienākumu nodrošināt informāciju sniegt papīra formātā reizi mēnesī bez maksas.

38. pants

Mikromaksājumi

Svītrots

3. nodaļa

Kopēji noteikumi

39. pants

Darījumā izmantojamā valūta un pārrēķins

1. Maksājumus veic tādā valūtā, par kādu puses vienojušās.
2. Ja pirms maksājuma darījuma uzsākšanas piedāvā veikt valūtas pārrēķinu un ja valūtas pārrēķina pakalpojumu piedāvā tirdzniecības vietā vai to piedāvā maksājuma saņēmējs, tad tās puses pienākums, kas piedāvā maksātājam valūtas pārrēķina pakalpojumu, ir atklāt maksātājam visas maksas, kā arī to valūtas kursu, ko lieto, lai veiktu darījuma pārrēķinu . Maksātājs piekrīt uz šāda pamata veiktam valūtas pārrēķina pakalpojumam.

40. pants

Informācija par papildu maksu vai atlaidēm

1. Ja maksājuma saņēmējs pieprasa maksu vai piedāvā atlaidi par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, maksājuma saņēmējs par to informē maksātāju pirms maksājumu darījuma uzsākšanas .
2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai trešā puse pieprasa maksu par noteikta maksājumu instrumenta izmantošanu, par to informē maksājumu pakalpojumu lietotāju pirms maksājumu darījuma uzsākšanas.

IV SADAĻA
Tiesības un pienākumi
saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu

-1. nodaļa
Kopēji noteikumi

40.b pants
Darbības joma

1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, puses var vienoties, ka daļēji vai pilnībā nepiemēro 40.c panta 1. punktu, 41. panta 3. punktu, 48., 50., 52., 53. un 56. pantu. Puses var vienoties arī par citu laika periodu nekā to, kas paredzēts 47.a pantā.
- 1a. Dalībvalstis var noteikt, ka 75. pantu nepiemēro, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.
2. Dalībvalsts var paredzēt, ka šīs sadaļas noteikumus piemēro mikrouzņēmumiem tāpat, kā tos piemēro patērētājiem.
3. Šī direktīva neskar valstu pasākumus, ar ko ievieš Direktīvu 87/102/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu. Šī direktīva, saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, neskar arī citus atbilstīgus Kopienas vai valsts tiesību aktus attiecībā uz aspektiem, ko šī direktīva nesaskaņo attiecībā uz patēriņa kredītu piešķiršanu.

40.c pants

Piemērojamās maksas

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar pieprasīt maksu no maksājuma pakalpojumu lietotāja par savu informēšanas pienākumu pildīšanu vai par korekcijas un novēršanas pasākumu veikšanu atbilstīgi šai sadaļai, ja vien 55. panta 1. punktā, 56. panta 3. punktā un 66. panta 2. punktā nav noteikts citādi. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šī maksa ir piemērota un samērīga ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.
2. Ja maksājumu darījums nav saistīts ar valūtas pārrēķinu, dalībvalstis pieprasa, lai maksājuma saņēmējs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu, savukārt maksātājs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu .
3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neliedz maksājuma saņēmējam pieprasīt no maksātāja maksu vai samazinājumu konkrētā maksājumu instrumenta izmantošanai. Tomēr dalībvalstis var aizliegt vai ierobežot maksas pieprasīšanu, ņemot vērā vajadzību veicināt konkurenci un efektīvu maksājumu instrumentu izmantošanu.

40.d pants

Atkāpe attiecībā uz maza apjoma maksājuma instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kas, saskaņā ar pamatlīgumu attiecas vienīgi uz atsevišķiem maksājumu darījumiem un kas nepārsniedz 30 *EUR*, vai kuriem ir vai nu 150 *EUR* tērēšanas ierobežojums vai, kuros uzglabā līdzekļus, kas nepārsniedz 150 *EUR*, maksājumu pakalpojumu sniedzēji jebkurā brīdī var vienoties ar saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par to,:
 - (a) ka nepiemēro 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 47. panta 1. punkta c) un ca) apakšpunktu, kā arī 50. panta 3. un 4. punktu, ja maksājumu instrumentā nav atļauts tā iesaldēšana vai aizliegums turpmākai lietošanai;

- (b) ka nepiemēro 48. un 49. pantu un 50. panta 1. un 2. punktu, ja maksājuma instrumentu izmanto anonīmi vai ja maksājumu pakalpojuma sniedzējs cita, maksājuma instrumentam raksturīga, iemesla dēļ nevar pierādīt, ka ir bijis pilnvarots veikt darījumu;
- (c) ka, atkāpjoties no 55. panta 1. punkta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam par maksājumu uzdevuma noraidīšanu, ja neveikšana ir skaidra no konteksta;
- (d) ka, atkāpjoties no 56. panta, maksātājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad maksājuma uzdevums vai tā pilnvarojums ir nodots maksājuma saņēmējam;
- (e) atkāpjoties no 60. un 62. panta, piemēro citus laikposmus.

2. Svītrots

3. Maksājumu darījumiem tikai valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz 500 EUR priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.

4. 49. un 50. pantu piemēro arī attiecībā uz elektronisko naudu direktīvas 2000/46/EK 1. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ja vien maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar iesaldēt kontu vai instrumentu. Dalībvalstis šo atrunu var ierobežot un attiecināt tikai uz konkrēta lieluma kontiem vai instrumentiem.

1. nodaļa

Maksājumu darījumu autorizācija

41. pants

Piekrišana un piekrišanas atsaukšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājuma darījums uzskatāms par autorizētu tikai tad, ja maksātājs ir piekritis maksājuma uzdevumam . Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms maksājuma darījuma izpildīšanas vai, ja par to ir vienojušies maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pēc tās .
2. Piekrišanu izpildīt maksājuma darījumu vai maksājumu darījumu virkni sniedz kārtībā, par ko ir panākta vienošanās starp maksātāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju .
Ja šādas piekrišanas nav, maksājuma darījumu uzskata par neatļautu.
3. Maksātājs savu piekrišanu var atsaukt jebkurā laikā, bet ne vēlāk par 56. pantā minēto neatceļamības dienu. Var atsaukt arī maksājumu darījumu virknei dotu piekrišanu, kā rezultātā jebkuri maksājumu darījumi nākotnē jāuzskata par neautorizētiem.
4. Par piekrišanas paziņošanas kārtību vienojas maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

42. pants

Piekrišanas sniegšana

Svītrots

43. pants

Maksājumu instrumenta izmantošanas ierobežojumi

1. Gadījumos, kad piekrišanas nosūtīšanai izmanto noteiktus maksājumu instrumentus, maksātājs var vienoties ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju par tēriņu limitu maksājumu pakalpojumiem.
2. Ja par to ir panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var paturēt tiesības bloķēt maksājumu instrumenta izmantošanu objektīvi pamatotu apsvērumu dēļ, kas saistīti ar maksājuma instrumenta drošību, ja ir aizdomas par maksājuma instrumenta neatļautu izmantošanu vai izmantošanu krāpšanās nolūkā, vai gadījumā, ja maksājuma instruments ir saistīts ar kredītlīniju, ir būtiski pieaudzis risks, ka maksātājs nav spējīgs izpildīt savas maksājumu saistības .
3. Šādos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksātāju par maksājumu instrumenta bloķēšanu un par tās iemesliem, ja iespējams, pirms instrumenta bloķēšanas un vēlākais nekavējoties pēc bloķēšanas, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai tas būtu aizliegts ar citiem attiecīgiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem .
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbloķē maksājumu instrumenta izmantošanu vai aizstāj to ar jaunu maksājumu instrumentu, tiklīdz vairs nepastāv iemesli maksājumu instrumenta bloķēšanai.

44. pants

Uzskaitē

Svītrots

45. pants

Neatļauti darījumi un piekrišanas atsaukšana

Svītrots.

46. pants

Maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs, kuram ir tiesības izmantot maksājumu instrumentu, ievēro šādus pienākumus:
 - (a) lietot maksājumu instrumentu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē instrumenta izdošanu un lietošanu;
 - (b) nekavējoties informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai tā norādīto vienību, tiklīdz kļuvis zināms, ka maksājumu instruments ir nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi piesavināts, vai notikusi tā neatļauta lietošana.
2. Šā panta a) punkta piemērošanai maksājumu pakalpojumu lietotājs jo īpaši tūlīt pēc maksājumu instrumenta saņemšanas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu tā personalizēto aizsardzības elementu drošību .

47. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izsniedzis maksājumu instrumentu, ievēro šādus pienākumus:

- (a) nodrošināt, lai maksājumu instrumenta personalizētie aizsardzības elementi nebūtu pieejami citām personām, kuras nav tāds maksājumu pakalpojuma sniedzējs, kas pilnvarots izmantot maksājumu instrumentu, neskarot maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumus saskaņā ar 46. pantu;
- (b) atturēties no nepieprasītu maksājumu instrumentu sūtīšanas, izņemot gadījumus, ja maksājumu instruments, kas jau atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja turējumā, ir jāaizstāj;
- (c) nodrošināt, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam pastāvīgi būtu pieejami vajadzīgie līdzekļi, kas tam ļauj veikt paziņošanu atbilstīgi 46. panta 1. punkta b) apakšpunktam vai lūgt atbloķēt instrumentu atbilstīgi 43. panta 4. punktam; pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja lūguma maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumu lietotājam līdzekļus, ar kuriem 18 mēnešus pēc paziņošanas pierādīt, ka viņš ir veicis šādu paziņošanu;
- (ca) novērst maksājumu instrumenta lietošanu, kad ir veikta paziņošana saskaņā ar 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu .

2a. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzņemas risku par maksājumu instrumenta nosūtīšanu maksātājam vai par jebkādu tā drošības elementu nosūtīšanu .

47.a pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

Maksājumu pakalpojumu lietotājs no maksājumu pakalpojumu sniedzēja saņem kļūdas labojumu tikai tad, ja viņš ir informējis savu pakalpojumu sniedzēju bez nepamatotas kavēšanās, tiklīdz viņš ir uzzinājis par jebkādu neautorizētu vai nepareizu darījumu, un ne vēlāk par 13. mēnešiem pēc debītēšanas dienas, izņemot gadījumus, ja attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par šo darījumu atbilstīgi III sadaļai.

48. pants

Pierādījumi par maksājuma darījumu autentiskuma noteikšanu un izpildi

1. Dalībvalstis nosaka, ka tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir atļāvis kādu izpildītu maksājuma darījumu, vai ja viņš apgalvo, ka maksājuma darījums ir izpildīts kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējam jāsniedz pierādījums tam, ka maksājumu darījumam tika noteikts autentiskums, tas tika precīzi reģistrēts un iegrāmatots un tajā nav notikušas tehniskas kļūmes vai citi trūkumi.
2. Svītrots
3. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir atļāvis kādu izpildītu maksājuma darījumu, pats par sevi nav pietiekams tikai ar to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir reģistrējis maksājumu instrumenta lietojumu, lai pierādītu, vai nu ka maksājumu pakalpojumu lietotājs bija autorizējis maksājumu vai ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir rīkojies krāpnieciski, nolaidības dēļ vai tīši nav pildījis vienu vai vairākus savus 46. pantā paredzētos pienākumus,
4. Svītrots

49. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība par neatļautiem maksājumu darījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 47.a pantu, neatļauta maksājumu darījuma gadījumā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties atlīdzina maksātajam neatļautā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno tā maksājuma konta stāvokli, no kura tika noņemta šī summa, līdz stāvoklim, kāds būtu pastāvējis, ja nebūtu noticis neatļautais maksājumu darījums .
2. Var noteikt papildu finansiālo kompensāciju saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro līgumam starp maksātāju un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

50.a pants

Maksātāja atbildība par maksājuma instrumenta neatļautu izmantošanu

1. Atkāpjoties no 49. panta, maksātājs sedz zaudējumus maksimāli līdz *EUR* 150 saistībā ar jebkādiem neatļautiem maksājumu darījumiem, kas rodas no pazaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta, vai, ja maksātājs nav nodrošinājis personalizētos drošības elementus pret maksājumu instrumenta nelikumīgu piesavināšanos.
2. Maksātājs sedz visus zaudējumus, kas rodas no neatļautiem darījumiem, ja tādi radušies, viņam rīkojoties krāpnieciski vai nolaidības dēļ, vai tīši nepildot vienu vai vairākus savus 46. pantā noteiktos pienākumus. Šādos gadījumos nav spēkā 1. punktā minētais summas limits.
- 2a. Gadījumos, kad maksātājs nav rīkojies krāpnieciski vai ar nolūku neizpildījis savus pienākumus saskaņā ar 46. pantu, dalībvalstis var samazināt 1. un 2. punktā noteiktās atbildības apmēru, ņemot vērā maksājumu instrumenta personalizētu drošības elementu būtību un situāciju, kādā tas ir nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi atsavināts.
3. Maksātājs nesedz finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka pazaudēts vai zagts, vai nelikumīgas piesavināšanās rezultātā iegūts maksājumu instruments tiek lietots pēc tam, kad ir izdarīts paziņojums saskaņā ar 46. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot gadījumus, ja viņš rīkojies krāpnieciski.
4. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina piemērotus līdzekļus, lai jebkurā brīdī būtu iespējams paziņot par maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādzību vai nelikumīgu atsavināšanu, kā minēts 47. panta c) punktā, maksātājam nav saistošas finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka tiek lietots minētais maksājumu instruments, izņemot gadījumus, ja maksātājs rīkojies krāpnieciski.

51. pants

Elektroniskā nauda

Svītrots

52. pants

Kompensācijas par maksājumu darījumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda atļauta un jau izpildīta maksājumu darījuma kompensāciju no viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko ierosinājis maksājuma saņēmējs vai kas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) veicot maksājuma darījuma autorizāciju, nav norādīta precīza darījuma summa; un
 - (b) maksājuma darījuma summa pārsniedz summu, ko maksātājs visdrīzāk būtu varējis paredzēt, ņemot vērā viņa iepriekšējo maksājumu vēsturi, viņa pamatlīguma noteikumus un gadījuma atbilstīgo situāciju.

Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksātājs sniedz informāciju saistībā ar šiem nosacījumiem.

Kompensē visu veiktā maksājumu darījuma summu.

Attiecībā uz tiešo debetu maksātājs un tā maksājumu pakalpojumu sniedzējs pamatlīgumā var vienoties par to, ka maksātājam no maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākas atmaksājums arī tad, ja pirmajā teikumā minētie atmaksājuma nosacījumi nav izpildīti.

2. Tomēr saistībā ar 1. punkta b) apakšpunktu maksātājs nevar izmantot apsvērumus saistībā ar valūtas maiņu, ja ir piemērots standarta maiņas kurss, par ko bija panākta vienošanās ar viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbilstīgi 26. panta 1. punkta ca) apakšpunktam un 31. panta 3. punkta b). apakšpunktam.

3. Pamatlīgumā starp maksātāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju var noteikt, ka maksātājam nav tiesību uz kompensāciju, ja maksātājs ir devis savu piekrišanu maksājuma uzdevumam tieši savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms attiecīgās dienas maksātājam norunātā veidā ir sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu nākotnē.

53. pants

Kompensācijas pieprasījumi par maksājumu darījumiem, ko ierosina maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājs var pieprasīt 52. pantā minēto kompensāciju par autorizētu maksājumu darījumu, ko ierosinājis maksājuma saņēmējs, astoņu nedēļu laikā no dienas, ne vēlāk kā astoņu nedēļu laikā no datuma, kad līdzekļi ir debitēti.
2. Desmit darba dienu laikā kopš brīža, kad saņemts kompensācijas pieprasījums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai nu kompensē visu maksājuma darījuma summu, vai arī sniedz kompensācijas atteikuma pamatojumu, norādot, kurā iestādē maksātājs var vērsties šajā lietā saskaņā ar 72. līdz 75. pantu, ja viņš neatzīst sniegto pamatojumu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības, kas noteiktas 1. teikumā, atteikt atmaksājumu neattiecas uz gadījumu, kas minēts 52. panta 1. punkta 4. teikumā.

2. nodaļa

Maksājumu darījumu veikšana

1. IEDAĻA

MAKSĀJUMU UZDEVUMI UN PĀRSKAITĪTĀS SUMMAS

54. pants

Maksājumu uzdevumu saņemšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saņemšanas laiks ir laiks, kad maksātāja tieši vai netieši, vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību pārsūtīto maksājuma uzdevumu saņem maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Ja saņemšanas laiks neiekrīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba dienā, maksājuma uzdevumu uzskata par saņemtu nākamā darba dienā. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vēlāko saņemšanas termiņu var nolikt darba dienas beigās, un visus pēc tam saņemtus dokumentus uzskatīt par saņemtiem nākamā darba dienā.
2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs, kas ierosina maksājuma uzdevumu, vienojas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka maksājuma uzdevuma izpilde sākas konkrētā dienā vai konkrēta termiņa beigās, vai dienā, kad maksātājs maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir nodevis līdzekļus, par maksājuma uzdevuma saņemšanas laiku 60. panta nozīmē uzskata dienu, par ko ir panākta vienošanās. Ja diena, par ko panākta vienošanās, nav maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba diena, saņemto maksājuma uzdevumu uzskatīs par saņemtu nākamā darba dienā.

55. pants

Maksājumu uzdevumu izpildes atteikumi

1. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājuma uzdevumu, maksājumu pakalpojumu sniedzēju informē par atteikumu un, ja iespējams, par tā iemesliem un procedūru, kā labot faktu kļūdas, kas ir izraisījušas atteikumu, ja vien tas nav aizliegts ar citiem Kopienas vai attiecīgas valsts tiesību aktiem.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās un noteikti termiņā, kas nolikts, ievērojot 60. pantu, nosūta informējumu vai dara to pieejamu tādā formā, par ko panākta vienošanās.

Pamatlīgumā var iekļaut noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par informēšanu, ja atteikums ir objektīvi pamatots.

2. Ja ir ievēroti visi maksātāja pamatlīguma nosacījumi, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatsakās veikt apstiprinātu maksājumu uzdevumu neatkarīgi no tā, vai maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksātājs vai saņēmējs, vai tas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja tas nav aizliegts ar citiem Kopienas vai attiecīgas valsts tiesību aktiem.
3. Ja maksājumu uzdevuma izpilde ir atteikta, maksājumu uzdevumu neuzskata par saņemtu 60. un 67. panta nozīmē.

56. pants

Maksājumu uzdevumu neatsaucamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs nevar atsaukt maksājumu uzdevumu pēc tam, kad to ir saņēmis maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ja vien šajā pantā nav paredzēts kas cits.

- 1.a Ja maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ir ierosināts ar viņa starpniecību, maksātājs nevar atsaukt maksājumu uzdevumu pēc tam, kad maksājuma uzdevumu vai piekrišanu tam ir pārsūtījis maksājuma saņēmējam.
- 1.b Tomēr, tieša debeta gadījumā un neskarot tiesības saņemt atmaksājumu maksātājs var atsaukt maksājumu uzdevumu vēlākais līdz tās darba dienas beigām, kas ir pirms līdzekļu debetēšanai noliktās dienas.
2. 54. panta 2. punktā minētajā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājs var atsaukt maksājuma uzdevumu vēlākais līdz tās darba dienas beigām, kas ir pirms dienas, par ko panākta vienošanās.
3. Pēc iepriekšējos punktos nolikto termiņu beigām maksājumu uzdevumu var atsaukt tikai tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs par to vienojas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju. 1.a un 1.b punktā minētos gadījumos ir vajadzīga arī maksājuma saņēmēja piekrišana. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par atsaukšanu, ja pamatlīgumā tas ir paredzēts.

56.a pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju izmaksāti atlīdzinājumi gadījumos, ja ir strīds ar trešo pusi

Svītrots

57. pants

Svītrots.

58. pants

Pārskaitītās summas un saņemtās summas

1. Dalībvalstis prasa, lai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un jebkuri maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpnieki pārskaita visu maksājumu darījuma summu, un neatvelk maksājumus no pārskaitītās summas.
2. Tomēr maksājuma saņēmējs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atskaita maksājumus no pārskaitītās summas, pirms kreditē to maksājuma saņēmējam. Tādā gadījumā maksājuma saņēmējam sniegtā informācijā atsevišķi norāda maksājumu darījuma kopsummu un iekasētos maksājumus.
3. Ja no pārskaitītās summas atvelk maksājumus, kas nav 2. punktā minētie maksājumi, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājuma saņēmējs saņem visu maksātāja ierosinātā maksājumu darījuma summu. Ja maksājuma saņēmējs ierosina maksājuma darījumu, vai to ierosina ar viņa starpniecību, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina to, ka maksājuma saņēmējs saņem visu maksājumu darījuma summu.

2. IEDAĻA

MAKSĀJUMA VEIKŠANAS LAIKS UN VALUTĒŠANAS DATUMS

59. pants

Darbības joma

1. Svītrots
2. Šī iedaļa attiecas uz:
 - a) maksājumu darījumiem *euro* valūtā;
 - b) dalībvalstu veiktiem maksājumu darījumiem attiecīgu valstu valūtā;
 - c) maksājumu darījumiem, kuros notiek tikai viena konversija no *euro* tādas dalībvalsts valūtā, kura nav *euro* zonā, ja vajadzīgā valūtas konversija notiek tajā dalībvalstī, kas nav *euro* zonā, un – pārrobežu darījumu gadījumā – pārrobežu pārskaitījums notiek *euro* izteiksmē.
3. Šī iedaļa attiecas uz citiem maksājumu darījumiem, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju nav vienojies par ko citu, izņemot 64.a pantu, ko puses nevar izmantot. Tomēr, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz maksājumu uzdevumiem Kopienas teritorijā vienojas par garāku termiņu, nekā noteikts 60. pantā, šāds termiņš nedrīkst pārsniegt četras darba dienas pēc brīža, kad tas saņemts atbilstīgi 54. pantam.

60. pants

Maksājumu darījumi, līdzekļus ieskaitot maksājumu kontos

1. Dalībvalstis prasa maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nodrošināt, lai pēc tam, kad ir saņemts maksājuma uzdevums saskaņā ar 54. pantu, vēlākais līdz nākamās darba dienas beigām maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam tiktu ieskaitīta maksājuma darījuma summa. Līdz 2012. gada 1. janvārim maksātāji var vienoties ar maksājumu pakalpojumu sniedzējiem par termiņu, kas nav ilgāks par trijām darba dienām. Termiņu var pagarināt vēl par vienu darba dienu tādiem maksājumu darījumiem, kas ierosināti, izmantojot papīra dokumentus.
- 1.-a Dalībvalstis prasa, lai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs valūtēšanu datētu un maksājuma darījuma summu darītu pieejamu maksājuma saņēmēja maksājumu kontā, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis līdzekļus saskaņā ar 64.a pantu.
- 1.a Svītrots
2. Dalībvalstis prasa maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saistībā ar maksājumu saņēmēja vai ar maksājumu saņēmēja starpniecību ierosinātu maksājumu darījumu pārsūtīt termiņā, par ko maksājuma saņēmējs ir vienojies ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, nokārtojot maksājumu – ciktāl tas attiecas uz tiešu debetu – datumā, kad jāizdara maksājums un par ko viņi ir vienojušies.

61. pants

Svītrots.

62. pants

Gadījumi, kad maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā

Ja maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā, maksājumu saņēmējam līdzekļus dara pieejamus tāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas maksātājam paredzētos līdzekļus saņem 60. pantā noliktā termiņā.

63. pants

Maksājumu kontā noguldīta skaidra nauda

1. Ja patērētājs nogulda skaidru naudu kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējā atvērtā maksājumu kontā, attiecīgā maksājumu konta valūtā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka summa ir pieejama, un valutēšanu datē tūlīt pēc līdzekļu saņemšanas. Ja maksājumu pakalpojumu izmantotājs nav patērētājs, nodrošina, ka summa ir pieejama, un valutēšanu datē vēlākais nākamā darba dienā pēc tam, kad līdzekļi ir saņemti.
2. Svītrots.

64. pants

Maksājumu darījumi kādā valstī

Maksājumu darījumiem, kas notiek tikai vienā valstī, dalībvalstis var paredzēt īsākus maksimāli pieļaujamos izpildes termiņus nekā šajā iedaļā paredzētie.

64.a pants

Valutēšanas datums un līdzekļu pieejamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājuma saņēmēja maksājumu konta kredīta valutēšanas datums nav vēlāks par to darba dienu, kad maksājumu darījuma summa ir kreditēta maksājuma saņēmēja norēķinu pakalpojumu sniedzēja kontā.

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājuma darbības summa ir maksājuma saņēmēja rīcībā tūlīt pēc tam, kad minētā summa ir kreditēta maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātāja maksājumu konta debeta valutēšanas diena nav agrāka par to laiku, kad maksājuma darījuma summa ir debetēta no minētā maksājumu konta.

3. IEDAĻA

MATERIĀLA ATBILDĪBA

65. pants *Valutēšanas datums*

Svītrots.

66. pants *Nepareizi unikālie pakalpojumu lietotāju identifikatori*

1. Ja kādu maksājuma uzdevumu izpilda saskaņā ar unikālu identifikatoru, maksājuma uzdevumu uzskata par pareizi veiktu attiecībā uz unikālajā identifikatorā norādīto maksājuma saņēmēju.
2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādītais unikālais pakalpojuma lietotāja identifikators nav pareizs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar 67. pantu nav materiāli atbildīgs par sekām, ja darījums nav veikts vai ir veikts nepareizi.
Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tomēr pieliek loģiski pamatotas pūles, lai atgūtu maksājumu darījumā iesaistītos naudas līdzekļus.
Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu par līdzekļu atgūšanu, ja tas ir paredzēts pamatlīgumā.
3. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs sniedz informāciju papildus tai, kas ir lūgta saskaņā ar 26. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 31. panta 2. punkta b) apakšpunktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs tikai par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādīto unikālo identifikatoru.
4. Svītrots.

67. pants

Neizpildīts vai nepareizi izpildīts darījums

1. Svītrots

- 1.a Ja maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 47.a pantu, 66. panta 2. un 3. punktu un 70. pantu, ir materiāli atbildīgs maksātājam par pareizu maksājuma darījuma izpildi, ja viņš maksātājam un attiecīgā gadījumā maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam var pierādīt, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma darījuma summu saskaņā ar 60. panta 1. punktu, un tādā gadījumā maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs maksājuma saņēmējam par pareizu maksājuma darbības izpildi.

Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs saskaņā ar pirmo punktu, viņš lieki nekavējoties atlīdzina maksājumu pakalpojumu lietotājam neveiktā vai nepareizā maksājuma darījuma summu un vajadzības gadījumā atjauno stāvokli tajā maksājuma kontā, no kā debetēta attiecīgā summa, līdz tādām stāvoklim, kas būtu pastāvējis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums.

Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs saskaņā ar pirmo punktu, viņš tūlīt maksājuma darbības summu nodod maksājuma saņēmēja rīcībā, un vajadzības gadījumā kreditē attiecīgu summu maksājuma saņēmēja kontā.

Ja maksājuma darbība nav izdarīta vai ir izdarīta nepareizi, un maksājuma uzdevumu ir ierosinājis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no materiālās atbildības, ko uzliek šis punkts, pēc lūguma tūlīt mēģina izsekot maksājuma uzdevumu un dara maksātājam zināmu iznākumu.

- 1.b Ja maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ierosināts ar viņa starpniecību, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 47.a pantu, 66. panta 2. un 3. punktu, un 70. pantu, ir materiāli atbildīgs maksājuma saņēmējam par pareizu maksājuma uzdevuma pārsūtīšanu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar 60. panta 2. punktu. Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs saskaņā ar šo punktu, viņš tūlīt atkārtoti pārsūta attiecīgo maksājuma uzdevumu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

Turklāt maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 47.a pantu, 66. panta 2. un 3. punktu, kā arī 70. pantu, ir materiāli atbildīgs maksājuma saņēmējam par maksājuma darījuma apstrādi saskaņā ar 64.a pantā noteiktajām saistībām. Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs saskaņā ar šo punktu, viņš nodrošina maksājuma saņēmējam pieejamu maksājuma darījuma summu uzreiz pēc tam, kad summa ir ieskaitīta maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā.

Ja maksājuma darījums nav noticis vai ir noticis nepareizi, par ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav materiāli atbildīgs saskaņā ar pirmo un otro daļu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir materiāli atbildīgs maksātājam. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tāda materiāla atbildība, viņš attiecīgi maksātājam atmaksā nenotikušā vai nepareizi notikušā maksājuma darījuma summu un vajadzības gadījumā, noteikti bez liekas kavēšanās atjauno stāvokli tajā maksājuma kontā, no kā debetēta attiecīgā summa, līdz tādām stāvoklim, kas būtu pastāvējis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums.

Ja maksājuma darījums nav noticis vai ir noticis nepareizi, un maksājumu uzdevumu ir ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ierosināts ar viņa starpniecību, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neatkarīgi no materiālās atbildības saskaņā ar šo, 1.b punktu, pēc lūguma tūlīt cenšas izsekot maksājumu darbības un informē maksājuma saņēmēju par iznākumu.

- 1.c Turklāt, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir materiālas saistības pret viņu attiecīgiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par visiem maksājumiem, par ko viņi ir atbildīgi, kā arī par visiem procentu maksājumiem, kas attiecas uz maksājumu pakalpojumu lietotājiem – kā nenotikušā vai nepareizi notikušā maksājuma darījuma sekas.

2. Svītrots

68. pants

Pārskaitījumi uz trešām valstīm

Svītrots

69. pants

Papildu finanšu kompensācija

Visas finanšu kompensācijas papildus tai, kas paredzēta šajā iedaļā, var noteikt saskaņā ar tiesībām, ko piemēro maksājumu pakalpojumu lietotāja līgumam ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

69.a pants

Regresa tiesības

1. Ja 67. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja materiālā atbildība ir cēlusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks kompensē visus saskaņā ar 67. pantu radušos pirmā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumus un/vai saskaņā ar to izmaksātās summas.

2. Turpmāku finanšu kompensāciju var noteikti saskaņā ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju un/vai starpnieku savstarpējiem līgumiem un tiesībām, kas attiecas uz viņu noslēgtiem līgumiem.

70. pants

Materiālās atbildības neiestāšanās

Materiālā atbildība saskaņā ar 1. un 2. nodaļu neiestājas gadījumos, ja rodas ārkārtas un neparedzēti apstākļi, ko nevar kontrolēt tā puse, kas prasa ņemt vērā minētos apstākļus, no kuru sekām nevarētu izvairīties par spīti visām pūlēm, vai arī, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ar attiecīgas valsts vai Kopienas tiesību aktiem ir uzlikta citas juridiskas saistības.

3. nodaļa

Datu aizsardzība

71. pants

Datu aizsardzība

Dalībvalstis atļauj maksājumu sistēmām un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem apstrādāt personu datus, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ar maksājumiem saistītas krāpniecības novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu. Personas datus apstrādā saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

4. nodaļa

Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras strīdu izšķiršanai

1. IEDAĻA

SŪDZĪBU PROCEDŪRAS

72. pants

Sūdzības

1. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izstrādi, kuras ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām, arī patērētāju apvienībām, kompetentām iestādēm iesniegt sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar iespējamiem tādu attiecīgas valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu.
 2. Vajadzības gadījumā un neskarot tiesības celt tiesā sūdzību saskaņā ar procesuāliem attiecīgas valsts tiesību aktiem, kompetentas iestādes atbildē informē sūdzības cēlāju par to, ka saskaņā ar 75. pantu ir izstrādātas ārpustiesas procedūras.
- 2.a Svītrots.

73. pants

Sodi

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem, ko piemēro par to attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sodu izpildi. Sodiem ir jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.
2. Dalībvalstis informē Komisiju par 73. panta 1. punktā minētajiem noteikumiem, kā arī par 74. pantā minētajām kompetentajām iestādēm, vēlākais līdz 85. panta 1. punktā noliktai dienai, kā arī tūlīt informē par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas uz to attiecas.

74. pants

Kompetentas iestādes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgi 72. panta 1. punktā un 73. panta 1. punktā paredzētās sūdzību procedūras un sodus piemēro iestādes, kas ir pilnvarotas nodrošināt to attiecīgas valsts likumu ievērošanu, kuri ir pieņemti saskaņā ar šajā iedaļā ietvertām prasībām.
2. Ja ir pārkāpti attiecīgas valsts tiesību akti, kas pieņemti atbilstoši šīs direktīvas III un IV sadaļai, vai ir aizdomas par tādiem pārkāpumiem, 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir kompetentas maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalsts iestādes, kas nav filiāles un pārstāvniecības saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un tādos gadījumos kompetentās iestādes ir kompetentas uzņēmēja dalībvalsts iestādes.

2. IEDAĻA

ĀRPUSTIESAS PĀRSŪDZĪBU PROCEDŪRAS

75. pants

Ārpustiesas pārsūdzības

1. Dalībvalstis, vajadzības gadījumos izmantojot jau esošas struktūras, nodrošina pareizas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai ārpustiesas kārtā izšķirtu ar tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šīs direktīvas, saistītus maksājumu pakalpojumu lietotāju strīdus ar maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Pārrobežu strīdu gadījumā dalībvalstis nodrošina, lai minētās struktūras aktīvi sadarbotos to risināšanā.

75.a pants

Statistikas informācija

Svītrots.

V SADAĻA

Īstenošanas pasākumi un maksājumu komiteja

76. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Lai maksājumu pakalpojumos ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību un procesus tirgos, kā arī nodrošinātu vienādu šīs direktīvas piemērošanu, Komisija saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt šādus īstenošanas pasākumus:
 - a) pielāgot šīs direktīvas pielikumā doto darbību sarakstu atbilstīgi 2. līdz 4. pantam un 10. pantam;
 - b) mainīt mikrouzņēmumu definīciju 4. panta 19.a punkta nozīmē saskaņā ar Ieteikuma 2003/361/EK grozījumu;
 - c) atjaunināt 21. panta 1. punktā un 50. panta 1. punktā norādītos lielumus, lai ņemtu vērā inflāciju un būtiskus procesus tirgos.
2. Izmantotie īstenošanas pasākumi nevar grozīt svarīgākos šīs direktīvas noteikumus.

77. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz maksājumu komiteja, šē turpmāk – "komiteja", kurā ir dalībvalstu pārstāvji un ko vada Komisijas pārstāvis.
2. Ja citos pantos dod atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

VI SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

78. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 23.b panta 2. punktu, 23.e pantu, 23.f panta 3. punktu, 34. panta 3. punktu, 36. panta 3. punktu, 37. panta 3. punktu, 40.b panta 2. punktu, 40.c panta 3.a punktu, 40.d panta 3. punktu, 50. panta 2.a punktu, 64. pantu un 80. pantu, ciktāl šajā direktīvā ir saskaņoti noteikumi, dalībvalstis nevar uzturēt spēkā un ieviest citus noteikumus kā vien tos, kas ir ietverti šajā direktīvā.
- 1.a Ja dalībvalsts izmanto kādu no 1. punktā minētām iespējām, tā par to, kā arī par turpmākiem grozījumiem informē Komisiju. Komisija informāciju dara atklātībā pieejamu interneta vietnē vai citā viegli pieejamā veidā.
2. Svītrots
3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji – kaitējot maksājumu pakalpojumu lietotājiem – neatkāptos no tiem attiecīgas valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu vai kas atbilst tai, izņemot gadījumus, ja tas ir skaidri tajos paredzēts. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piešķirt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

79. pants
Pārskatīšana

Komisija vēlākais trīs gadus pēc 85. panta 1. punkta pirmajā daļā minētā datuma iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai pārskatu par šīs direktīvas īstenošanu un tās efektivitāti, jo īpaši par šādiem jautājumiem:

- iespējama vajadzība attiecināt Direktīvas darbības jomu arī uz maksājumu darījumiem visās valūtās, kā arī uz maksājumu darījumiem, kuros tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Kopienā,
- 5b. panta, 5c. panta un 5d. panta piemērošana attiecībā uz piesardzības prasībām, ko izvirza maksājumu iestādēm, jo īpaši attiecībā uz tekošā kapitāla prasībām un aizsardzības prasībām (garantija, ka fondi, kas piešķirti konkrētiem mērķiem, netiek izmantoti citos nolūkos),
- iespējamās sekas ar maksājuma pakalpojumiem saistīta kredīta piešķiršanai, kā noteikts 10. panta 2.a. punktā,
- iespējamās sekas maksājumu iestāžu un citu pakalpojumu sniedzēju konkurētspējai, ko izraisa prasības maksājumu iestādēm apstiprināt darījumus, kā arī uz šķēršļiem iekļūt tirgū jauniem pakalpojumu sniedzējiem,
- šīs direktīvas 23.f un 40.d panta piemērošana un iespējama vajadzība pārskatīt šīs direktīvas piemērošanas jomu no mazas vērtības maksājumu instrumentu un elektroniskas naudas viedokļa un
- 60. un 67. panta piemērošana un darbība attiecībā uz visu veidu maksājumu instrumentiem, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu to pārskatīt.

1. Neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis atļauj tām juridiskām personām, kas ir sākušas maksājumu iestāžu darbību, kā paredzēts šajā direktīvā, saskaņā ar attiecīgu valstu tiesību aktiem, kas ir bijuši spēkā pirms *[šīs direktīvas spēkā stāšanās datums]*, turpināt tādas darbības attiecīgās dalībvalstīs ne ilgāk kā 18 mēnešus pēc 85. panta 1. punkta pirmajā daļā noliktās dienas, ja nav saņemta atļauja atbilstīgi 6. pantam. Visām personām, kam minētajā laikā nav piešķirts apstiprinājums, saskaņā ar 23.a pantu, ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus.
- 1.a Neskarot 1. punktu, atbrīvojums no 6. pantā noteiktās prasības par atļauju tiek piešķirts finanšu iestādēm, kas pirms *[dienas, kad šī direktīva stājas spēkā]* ir uzsākušas darbību direktīvas 2006/48/EK I pielikuma 4. punkta nozīmē un atbilst prasībām, kas minētas šās direktīvas 24. panta 1. punkta 1. apakšpunkta e) daļā saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr tās līdz *[dienai, kad šī direktīva stājas spēkā]* informē izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes par šīm darbībām. Turklāt šajā informācijā jābūt iekļautai informācijai, kas apliecina to atbilstību 5. panta a), bb), f) līdz i), j) un k) punktam. Ja kompetentās iestādes ir apmierinātas ar to, kā šīs prasības ir izpildītas, šīs iestādes tiek reģistrētas saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu. Dalībvalstis var atļaut savām kompetentajām iestādēm atbrīvot šīs finanšu iestādes no prasībām, kas noteiktas šās direktīvas 5. pantā.
2. Dalībvalstis var noteikt, ka juridiskām personām saskaņā ar 1. punktu automātiski piešķir apstiprinājumu un tās ieraksta reģistrā saskaņā ar 8. pantu, ja kompetentām iestādēm jau ir pierādījumi, ka ir ievērotas 5. un 6. pantā ietvertās prasības. Kompetentās iestādes pirms apstiprinājuma piešķiršanas informē iesaistītās struktūras.

3. Neskarot Direktīvu 2005/60/EK vai citus attiecīgus Kopienas tiesību aktus, dalībvalstis fiziskām vai juridiskām personām, kas ir sākušas maksājumu iestāžu darbību, kā paredzēts šajā direktīvā, saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgās valsts tiesību aktiem līdz [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums], un kuras var izmantot atteikšanos saskaņā ar 21. pantu, var atļaut turpināt darbības attiecīgās dalībvalstīs līdz 3 gadus ilgu pārejas laiku, neizmantojot atteikšanos saskaņā ar 21. pantu un tās nav ierakstītas reģistrā saskaņā ar 8. pantu. Visām personām, kas šajā laikā nav izmantojušas atteikšanos, saskaņā ar 23.a pantu ir aizliegts veikt maksājumu pakalpojumus.

81. pants

Grozījumi Direktīvā 97/7/EK

Direktīvas 97/7/EK 8. pants ir svītrots.

82. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/48/EK

Direktīvā 2006/48/EK ir izdarīti šādi grozījumi:

1. Direktīvas I pielikuma 4. punkts ir aizstāts ar šādu tekstu:

4) maksājumu pakalpojumi”, kā definēts 4. panta 2a punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai [...] par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (*)
2. tekstu I pielikuma 5. punktā aizstāj ar šādu tekstu:

(5)citu maksāšanas līdzekļu (piem., ceļojuma čeku un bankas pārvedu vekseļu) izdošanu un pārvaldi, ja vien uz šo darbību jau neattiecas 4. punkts.

83. pants
Grozījumi Direktīvā 2002/65/EK

Direktīvā 2002/65/EK ir šādi grozījumi:

1. Direktīvas 8. pants ir svītrots.
2. Direktīvas 4. pantā ir iekļauts šāds punkts:
 - (5) Ja var piemērot arī Direktīvu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu [...] (*), minētās direktīvas 3. panta 1. punktā paredzētie noteikumi par informāciju – izņemot 2. punkta c) līdz g) apakšpunktu, 3. punkta a) un e) apakšpunktu, un 4. punkta b) apakšpunktu – ir aizstāti ar līdzšinējās direktīvas 25., 26., 30. un 31. pantu.

(*) OV L [...],, [...] lpp.

83.a pants
Grozījumi Direktīvā 2005/60/EK

Direktīvā 2005/60/EK ir šādi grozījumi:

1. 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir aizstāts ar apakšpunktu:

„a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde, bet kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir ietvertas Direktīvas 2006/12/EK I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 14. punktā, arī darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*)”.

1.a 15. panta 1. un 2. punkts ir aizstāts ar šādu tekstu:

“1. Ja kāda dalībvalsts pieļauj, ka 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minētas, to teritorijā esošas kredītiestādes vai finanšu iestādes tajā izmanto kā trešās personas, minētā dalībvalsts noteikti ļauj tās teritorijā izvietotām 2. panta 1. punktā minētajām iestādēm un personām saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klientu uzticamības pārbaudes prasību rezultātus, ko saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī guvusi kāda 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minēta iestāde, izņemot valūtas maiņas punktus un iestādes, kas ir definētas 4. panta 2.b punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, kuras galvenokārt nodrošina šās direktīvas pielikuma 7. punktā ir minētos maksājumu pakalpojumus, tostarp fiziskas un juridiskas personas, kam ir piešķirts atbrīvojums saskaņā ar minētās direktīvas 21. pantu, un kas atbilst 16. un 18. panta prasībām, kaut arī dokumenti vai dati, kas ir minēto prasību pamatā, ir citādi nekā tie, ko prasa tajā dalībvalstī, pie kā vēršas klients.

2. Ja kāda dalībvalsts pieļauj, ka 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos valūtas maiņas punktus un iestādes, kas ir definētas 4. panta 2.b punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, galvenokārt nodrošina šās direktīvas pielikuma 7. punktā ir minētos maksājumus, to teritorijā izmanto kā trešās personas, minētā dalībvalsts noteikti ļauj tām saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klientu uzticamības pārbaudes prasību rezultātus, ko saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī guvusi kāda tās pašas kategorijas iestāde, un kas atbilst 16. un 18. panta prasībām, kaut arī dokumenti vai dati, kas ir minēto prasību pamatā, ir citādi nekā tie, ko prasa tajā dalībvalstī, pie kā vēršas klients.”

2. 36. panta 1. punktā otrais teikums ir svītrots no šīs direktīvas 85. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītā datuma.

84. pants

Atcelšana

Direktīva 97/5/EK ir atcelta no 85. panta 1. punkta pirmajā daļā norādītā datuma.

85. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2009. gada 1. novembrim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šīs direktīvas prasības. Tās tūlīt dara Komisijai zināmus minētos tiesību aktus.
Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos galvenos tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem šīs direktīvas darbības jomā.

86. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

87. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

"MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI", KAS PAREDZĒTI 4. PANTĀ

- 1) Pakalpojumi, kas ļauj ieskaitīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
- 2) Pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
- 3) Maksājumu darījumu veikšana, arī naudas līdzekļu pārskaitīšana lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja atvērtā maksājumu kontā:
 - tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu veikšana;
 - maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm;
 - kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu veikšana.
- 4) Maksājumu darījuma veikšana, ja uz naudas līdzekļiem attiecas maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnija:
 - tieša debeta maksājumu, arī vienreizēju tieša debeta maksājumu veikšana;
 - maksājumu darījumu veikšana ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm;
 - kredīta pārskaitījumu, arī regulāru maksājumu uzdevumu veikšana.
- 5) Maksājuma instrumentu izdošana un/vai iegūšana.
- 6) Svītrots

7) Naudas pārvedumi

8) Maksājumu darījumu veikšana, ja maksātāja piekrišanu maksājuma darījumam pārsūta, izmantojot tālsakaru līdzekļus, digitālas vai informācijas tehnoloģiju ierīces, un maksājums notiek tālsakaru, informācijas tehnoloģiju sistēmas vai tīkla operatoram, kas darbojas tikai kā starpnieks maksājumu pakalpojumu lietotāja vārdā.

9) Svītrots
